

Turistický magazín

ročník XIII., říjen 2019

ZDARMA

KAM

po Česku

www.kampocesku.cz

*Človče, mysl trochu
na druhé. Nemysli
si, že jenom ty jsi
důležitý. Na každém
záležit zrovna tolik
jako na tobě.*

-Jan Masaryk-

**KAM na výlet v mlhách
za pohádkovou krásou**

PŘEDPLATNÉ

SEND Předplatné s. r. o. | Ve Žlíbku 1800/77 | 193 00 Praha 9
e-mail: send@send.cz | tel.: +420 225 985 225 | mobil: +420 777 333 370

REDAKCE KAM po Česku | Kubelíkova 30 | 130 00 Praha 3
e-mail: redakce@kampocesku.cz | tel.: +420 222 944 816-7 | mobil: +420 602 223 279

www.kampocesku.cz

Milí čtenáři,

svoboda je poznána nutnost, to je stará věc. Když jsem ale delší dobu vystaven záření myšlenek našich politiků, cítím, že prožívám stockholmský syndrom. Tedy silnou náklonnost oběti (rukojmí) k pachateli (únosci). Nechci být rukojmí! Proto chodím na výlety a čtu knihy, hlavně Karla Poláčka, kde osvobozující humor bojuje s lidskou malostí. Mimochodem, máte-li nějaké-

„zbytečného“ Poláčka ve své knihovně, myslím tím knihu vydanou před rokem 1949, jsem váš člověk...

Navzdory všem předpokladům, že budeme číst jen internet – stále vycházejí noviny, časopisy, knihy. Že budeme psát jen e-maily či SMS – tisknou se pohlednice. Aby ne, protože i kdyby sebevětší milovník internetu chtěl poslat balík, musí vzít něco, to dát do krabice, zabalit, nadepsat adresu a někdo jiný to musí vzít, naložit do auta a doručit. Ne že by nebyli lidi, těch je dost, dokonce nás bylo v červnu 10,67 milionu, ale přírůstek zajistila zahraniční migrace především z Ukrajiny, Slovenska, Ruska a Rumunska. Archimedes řekl: „Dejte mi pevný bod ve vesmíru a já pohnu celou Zemí.“ Kde ale vzít dnes jistotu, natož ve vesmíru? Více než 75 let se učíme ve škole o sluneční soustavě s devíti planetami – a oni nám v roce 2006 vezmou Pluto. Nemusíme ale chodit až tak daleko, severní magnetický pól se stěhuje k Sibiři. Co na to školský vzdělávací systém? Výzkum odborníků přišel se zajímavým poznatkem, že děti se mnohem víc naučí, když diskutují a používají argumenty. To by Komenský koukal.

Šťěstí pro nás všechny, co víme, kde hledat les, kam se vydat za poznání, zábavou, aktivním odpočinkem nebo kde se nechat hýčkat před podzimem a zimou. Řadu zajímavých pozvání najdete v tomto říjnovém vydání. Těšit se můžete na výlovy rybníků, nové expozice, zajímavé akce, zkrátka tipy, kam vyrazit, když se zkaží počasí. Nebo můžete oslavit Den turistických informačních center 24. října či vznik naší samostatnosti 28. října. Nikdy není na škodu ocenit práci lidí, zvláště v nejlepší síti infocenter, dost možná na světě, stejně jako si připomenout holý fakt, že svoboda se těžko získává, ale velmi lehce ztrácí.

Luděk Sládek, šéfredaktor

Pánové, letos je to nějak těžký.

kresba © Jiří Novák & Jaroslav Skoupy

vyšlo 26. 9.

KAM po Česku (měsíčník)

vydává v ČR: Vydavatelství KAM po Česku, s. r. o.
Kubelíkova 1108/30, 130 00 Praha 3, IČ: 04892232
tel.: +420 222 944 816–7, e-mail: redakce@kamocesku.cz
www.kampocesku.cz
registrováno: MK ČR E 17865, ISSN 1802–8640

grafický návrh, zlom a předtisková příprava: Luděk Dolejší, tisk: Akontext, s. r. o.
distribuce pro předplatitele: jménem vydavatele zajišťuje SEND Předplatně, s. r. o.,
tel.: +420 225 985 225, e-mail: send@send.cz, www.send.cz

foto Kalendárium: © Wikimedia Commons, autoři: Marek Koudelka; Hana Hamplová; Archiv ÚFCH
J. Heyrovského AV ČR, v.v.i.

titulní strana: Šumava, Pod kaplí Nejsvětější Trojice, bývalé Zhůří pod Javornou, foto © Václav Šebelík

Zasláním příspěvku nebo díla dává zaslátel souhlas vydavateli k jeho šíření v tištěné či elektronické podobě. Za zveřejnění inzerce a PR článků odpovídá zadavatel. Za změnu programu odpovídá pořadatel. Pretisk článků včetně obrázků se vyslovně zapovídá.

Veškerá práva včetně práva reprodukce jsou vyhrazena.

© Vydavatelství KAM po Česku, s. r. o.

■ KAM vybírá z obsahu

Zapomenutý sochař	4
Malíř chodského lidu	5
Nezlomný Viktor Boháč	6
Josef Hubáček – život v oblacích	7
Loupežník Mikeš	8
Rok poté, a jak dál...	11
Podzimní Jindřichův Hradec	13
Když počasí nepřeje	14
Kláštepec nad Ohří – město porcelánu	15
Hrát bridž s osudem	16–17
Nosorožec Sudán...	18
Od Chříče až po Zvíkovec	19
Navždy legendou RAF.	22
Oblíbené informační centrum roku	24–31

Poslední Přemyslovec (730 let)

Syn krále Václava II. a Guty Habsburské Václav III. se narodil 6. října 1289 v Praze. V devíti letech jej zasnoubili s dcerou uherského krále Ondřeje III. (1298) a jako dvanáctiletého korunovali uherským králem (1301).

Slibná budoucnost sedmého českého a polského krále (1305–1306) a krále uherského (1301–1305) mohla pokračovat, pokud by nebyl v Olomouci v necelých osmnácti letech zavražděn. Stalo se tak ve čtvrtek 4. 8. 1306, v budově olomouckého kapitulního děkanství. „Václav III., král český, když se procházel v paláci na vzduchu po poledni, byl usmrčen krutým a nelidským Durynkem Konrádem řečeným z Mulhova...“ Tolik z nekrologia metropolitní olomoucké kapituly. Antonín Fridrich

Král Václav III., Zbraslavská kronika

foto © Wikimedia Commons

Česká princezna (730 let)

Anežka, dcera českého krále Václava II. a jeho první manželky Guty Habsburské, se narodila 6. října 1289. Jejím dvojčetem byl pozdější český král Václav III.

Když jí bylo sedm let, české poselstvo během ceremonie korunovace německého krále Adolfa Nasavského v červnu 1292 sjednalo dohodu o sňatku Adolfova syna Ruprechta s princeznou Anežkou. Věno ve výši 10 000 hřiven stříbra bylo splatné ihned, výměnou za území českému králi. Pokud by Anežka přežila svého muže, připadlo by jí město Wiesbaden. Zemřela však již v sedmi letech (1296) a král Václav se rozhodl podporovat Albrechta Habsburského.

Alois Rula

Přemyslovský znak

foto © Wikimedia Commons

KAM na výlet s PATRIKEM ULRICHEM

Režisér a scenárista Patrik Ulrich se narodil 18. května 1988 v Pardubicích. Již během studií na FAMO v Písku začal režijně spolupracovat s Českou televizí na dokumentárním cyklu 13. komnata či hudebních portrétech Třeboňská nocturna. Vedle toho se také věnuje vlastní filmové tvorbě. Patrikovým velkým vzorem je scenárista Jiří Hubač, k jehož nedožitému devadesátinám vydal začátkem srpna svou knižní prvotinu Jiří Hubač: Šlechtic příběhů.

Filmař Patrik Ulrich na cestách se svou knižní prvotinou Jiří Hubač: Šlechtic příběhů

Pro milovníky turistiky bych pak v těchto podzimních dnech doporučil návštěvu zříceniny hradu Valečov, který je postaven na třech skalách a pro podzimní procházku je úplně ideální. Je krásně dostupný z Mnichova Hradiště, kam se dá dojet vlakem. A odtud se posléze stačí vydat po červené.

Děkuji Vám za zajímavý tip na výlet a dovolu mi, abych Vám popřála mnoho úspěchů v profesním i osobním životě. Tereza Blažková

KAM byste pozval naše čtenáře na výlet po České republice?

Jako velký milovník vody a člen vodácké posádky neustále vyhledávám toky a místa s vodou spojená, a proto bych vaše čtenáře pozval nejprve na vodu. Letos jsme například sjížděli Dyji, která sice pro vodáky není tolik atraktivní, protože zde nejsou velké meandry, zajímavé šlajсны či velká dobrodružství, ale ta řeka je tak krásně čistá! Navíc je zde běžně k vidění ledňáček, který se u jiných toků jen tak nevidí.

abych Vám popřála mnoho úspěchů v profesním i osobním životě. Tereza Blažková

Zřícenina středověkého hradu Valečov je chráněna jako kulturní památka

foto © Wikimedia Commons, archiv Patrika Ulřícha

Dopisy čtenářů

Vážený pane Sládku, bohužel nemluví česky, takže k překladu tohoto dopisu používám Google. Když jsem hledal na internetu informace o svých předcích, našel jsem článek o Josefu Ledči – jsem potomek Eliáše Husinského, bratra Jakuba Ledče. O potomcích Jakuba Ledče jsem se doposud moc nedozvěděl, takže jsem jejich článek četl s nadšením. Článek je dalším detailem v příběhu mých předků a vzdálených příbuzných... Momentálně žiji v Kanadě, ale příští rok se přestěhuji znovu do Rakouska.

Děkuji a s pozdravem Johannes Husinsky

Vážená redakce, při cestě z Lázní Hodonín jsme navštívili překrásný zámek Milotice. Co bylo však velkým překvapením, že jsem se dozvěděl o málo známé soukromé železnici ve Vracově, a toto jsem musel spolu s manželkou navštívit. Nebylo to jednoduché to ve Vracově najít, ale díky hodným „domácím“ lidem, kteří nám poradili a navedli nás do dosti ukrytého místa mezi zahradami a domky, jsme to nakonec našli. I přesto, že železnice je v provozu jen určitý den, je to rarita a s dětmi je to určitě zážitek. Přikládám letáček a možná, že to bude pro váš časopis i vhodný typ pro – KAM po Česku.

Zdraví Vás Vladimír Menšík, Vsetín

Děkujeme za Váš tip na výlet, v minulosti jsme o zámku v Miloticích psali, stejně jako o železnici ve Vracově, která, pokud se nemýlím, byla vystavěna již v roce 2007.

Vážená redakce, děkuji Vám za cenu Hrady a zámky Česka v soutěži Křížovka, která mě velmi potěšila.

S pozdravem Jiří Janalík, Šternberk
Těší nás, když se střetíme do vkusu čtenářů...

Dobrý den, odměna za akci „Vyfoť a vyhrať“ v pořádku dorazila, moc Vám děkuji. Tričko velikostně sedí, je krásně roztomilé :)

Monika Smorádková, Turnov
Také moc děkujeme za „Vyfoť a vyhrať“ a zaslání.

Dobré odpoledne, děkuji za milé překvapení, které dorazilo v pořádku (přestože bylo špatné PSČ) a moc potěšilo!

Přeju Vám krásné dny, Ita Cyrusová, Červený Důl
Dobrý den, paní Cyrusová, skvělá zpráva, že to s Českou poštou není až tak zlé. Třeba jen někdo vytváří její nepěkný obraz, aby ji privatizoval pod cenou a „zachránil“ poštovní služby v České republice.

Luděk Sládek, šéfredaktor

Renesanční šlechtic (455 let)

Kryštof Harant z Polžic a Bezdruzic, jeden z nejvzdělanějších českých šlechticů své doby, se narodil roku 1564 na Klenové. Spisovatel, hudební skladatel, cestovatel, diplomat i válečník byl synem Jiřího Haranta z Polžic a Bezdruzic a Marie Anny Janovské z Janovic.

Rozsáhlé vzdělání získal při svém pobytu na zámku Ambras u dvora Ferdinanda Tyrolského v Innsbrucku, kde se naučil několik jazyků, historii, zeměpis a byl vzdělán v hudbě i výtvarném umění. Po návratu do Čech sbíral několik let další zkušenosti, tentokrát na vojenském poli – ve válce s Turky. Za svůj nedlouhý život se několikrát oženil, po smrti první ženy Evy Černínové z Chudenic se vydal se svým švagrem Heřmanem Černínem na cestu do Středomoří, Egypta a Palestiny. Společně navštívili Benátky a putovali do Svaté země. Zážitky z těchto cest vedly k sepsání obsáhlého cestopisu (vyšel 1608). Roku 1599 vstoupil do služeb císaře Rudolfa II., stal se jeho dvorním radou a komorníkem. Zde strávil nejlepší léta svého života. Krátce působil i na dvoře císaře Matyáše, ale nakonec odešel do ústraní na

Dobová ilustrace Staroměstské exekuce

Kryštof Harant z Polžic a Bezdruzic, grafika, Jakob von Sandrart, 17. stol.

svůj hrad Pecka, kde se věnoval hudbě a stal se uznávaným skladatelem. Zájem o náboženská témata ho přivedl až ke konverzi k evangelictví a následně k aktivní účasti na povstání českých stavů. Po porážce na Bílé hoře byl zajat, uvězněn a popraven spolu s dalšími šlechtici 21. června 1621 na Staroměstském náměstí v Praze.

Alice Brabercová

Klášteř Na Slovanech, pohled od Vltavy, asi 1900

Klášteř podobojí (600 let)

Benediktinský klášteř Na Slovanech (Emauz), který založil český král a císař Karel IV., jako jeden z mála unikl zkáze v době husitské. Husité jej v roce 1419 převzali a až do roku 1589 zde praktikovali přijímání podobojí.

Klášteř v té době však spíše upadal, sloužil jako kolej pro utrakvistické myslitele. Mnišská komunita postupně zanikla. Poslední utrakvistický opat Matouš Benešovský si dokonce v klášteři zřídil svou vlastní hospodu a pro hosty střelnici v zahradě. V roce 1592 po něm nastoupil jako opat Pavel Pamínodas Horský a vědom si neudržitelnosti situace, začal obnovovat katolickou benediktinskou komunitu. Na počátku 17. století klášteř opět přijal katolickou liturgii.

-aba-

foto © Wikimedia Commons

foto © Wikimedia Commons

Věrný zahradnictví (180 let)

Pro Karla Němce bylo odmala koníčkem zahradnictví. Není divu, že se z něj postupem času stal český zahradnický odborník, pedagog, známý ovocnář a ředitel Pomologického ústavu v Praze. Ve svém oboru byl opravdovým odborníkem a začal jej i vyučovat.

Karel Němec byl zahradnickým odborníkem

Narodil se 16. října 1839 v Litomyšli Josefu Němcovi a spisovatelce Boženě Němcové. Studoval reálné gymnázium v Praze, studium pro nemoc přerušil a po dokončení nižší reálky se věnoval zahradnictví. Vyučil se u pražského zahradníka

Josefa Fialy ve Společenské zahradě Na Slupi. V letech 1856–1858 pobýval v zaháňském parku v Zaháni, kde poznal a osvojil si mnohé ze zahradnického řemesla a umění. V zahradnictví v Rájci-Jestřebí se zdokonaloval ve šlechtění květin, zejména jirín, a dále absolvoval odbornou praxi v Rakousku. Coby zahradník pracoval na mnoha místech. Byl městským zahradníkem v Karlíně, v parku Klamovka nebo v Zapči u hraběnky Kinské v Chlumci nad Cidlinou. Pracovně pobýval také v Německu, v císařském parku Sanssouci v Postupimi. Od roku 1870 nastoupil coby zahradník a učitel zahradnictví v Královské české zemské hospodářské akademii v Táboře. Kromě zahradnictví učil také botaniku, ovocnářství a krasopis. Mezi žáky byl velmi oblíben. Podílel se na vzniku, rozšíření a provozu tábořské botanické zahrady, na údržbě a rozšíření městských sadů a založil v Táboře mnoho soukromých zahrad. Od roku 1896 byl ředitelem Zemského pomologického ústavu v Troji. Zemřel v Praze 3. 5. 1901 a byl pohřben na Vyšehradském hřbitově.

-alb-

Husitský Wagenburg (vozový hrad), skica z 15. století

Žižka se přitovaryšil (600 let)

Adam z Veleslavína popsal ve své kronice toto: „V středu před sv. Šimonem a Judou (25. 10. 1419), Pražané po smrti krále Václava oblehli Vyšehrad a sehnali s něho čeled' královu. Tehdás se Jan Žižka Pražanům přitovaryšil.“

Vyšehrad měla v držení královská posádka, ale přestože se 25. října 1419 podařilo husitům vedeným Janem Žižkou královskou posádku nahradit svými lidmi, byl Vyšehrad později znovu navrácen královně Žofii. Nutnosti opanovat Vyšehrad si byl Žižka dobře vědom, s ohledem na velmi pravděpodobné obléhání Prahy. Jeho opodstatněné obavy se potvrdily, když byla krátce nato vyhlášena 1. 3. 1420 papežem Martinem V., na naléhání Zikmunda, první křížová výprava proti husitům.

Josef Grof

foto © Wikimedia Commons

foto © Wikimedia Commons

Historia magistra vitae

1. 10. 1154 (865 let)

„Hrozný **zatmění slunce** bylo a svítilo přes celý den nejinak než jako měsíc etc.“ (Kalendář historický národa českého, Daniel Adam z Veleslavína, str. 848) Veleslavín cituje Lupacia a Ursperg. Českému knížectví vládl Vladislav II. a Svaté říši římské Fridrich I. Barbarossa.

1. 10. 1929 (90 let)

V Sovětském svazu byl zaveden **sovětský revoluční kalendář** s 12 měsíci po 30 dnech, zbylých 5 dní byly svátky bez příslušnosti k jakémukoliv týdnu nebo měsíci, např. Leninův den. Sedmidenní týden byl nahrazen pětidenním a byla zrušena neděle. Modifikovaný se používal do roku 1940.

2. 10. 1349 (670 let)

Karel IV. zaručuje **beztretnost městu Norimberku** v případě protižidovského pogromu. Udělil tomuto městu povolení srovnat židovskou čtvrť se zemí. Císař obecně toleroval pogromy v německých říšských městech. Naopak v zemích Koruny české Židy z ekonomických důvodů chránil.

3. 10. 1949 (70 let)

V Praze byla zahájena komunistická **akce T-43**, která byla plánovanou perzekucí osob a měla současně zajistit pro tábory nucených prací velký počet internovaných. Cílem bylo zastrašit opoziční aktivisty od protirežimního odporu a souvisela s plánem vyčistit velká města od reakce.

5. 10. 1914 (105 let)

Voják **Ján Ušiak** se narodil 5. 10. 1914 v Budíně († 3. 11. 1944). Byl prvním velitelem 1. československé partyzánské brigády Jana Žižky z Trocnova. Dezertoval z maďarské armády v roce 1942 a byl v partyzánském odboji na Ukrajině. Roku 2007 získal hodnost plukovníka in memoriam.

Malíř zmizelé Prahy (160 let)

Připomeňme si 22. říjen 1859, kdy se v Německých Zlatnících narodil český malíř, krajinář a ilustrátor **Václav Jansa**. Na svých akvarelech, patřících k jeho významným dílům, zachytil starou, mistry dnes již neexistující Prahu.

Narodil se v rodině pastýře Václava Janseho a Marie, roz. Holubové. Poté co rodiče Václava Jansy zaměstnal hrabě Herberstein, se rodina přestěhovala do Solan u Lovosic. Zde se Václav vyučil kupcem, ale také se již věnoval malování. Na studia se vydal do Prahy, kde byl přijat na Akademii výtvarných umění. Později přestoupil na akademii ve Vídni. Jelikož hodně cestoval, oblíbil si malbu krajiny jižních Čech a Krkonoš. Například roku 1891 namaloval pro hraběte Harracha dioráma Krkonoš. Z důvodu asanace historických částí Prahy vznikla roku 1893 Komise pro soupis stavebních, uměleckých a historických památek královského hlavního města Prahy, za účelem soupisu a dokumentace památek, domů

a ulic určených k asanaci. Tehdy měl Spolek výtvarných umělců Mánes zájem o akvarelové malby vybraných

Václav Jansa

čáští v asanačním pásnu. Tento úkol byl svěřen Václavu Jansovi, který mezi lety 1895 a 1899 namaloval 150 barevných akvarelů dokumentujících zanikající místa Prahy, na základě fotografií Jindřicha Eckerta, pořízených v předchozích dvaceti letech. V únoru 1895 se Václav Jansa oženil s Marií Reinerovou, s níž měl dcery Věru a Libuši. V té době se také podílel na malbě diorámatu (modelu) Mikoláše Alše „Pobití Sasíků pod Hrubou Skálou“ a roku 1898 pomáhal Ludku Maroldovi. Václav Jansa zemřel v Černošicích 29. 6. 1913 ve věku 54 let. Pohřben je spolu se svou dcerou Libuší Jansovou a jejím partnerem Ivanem Borkovským na Olšanských hřbitovech v Praze.

Lucie Sládková

foto © Wikimedia Commons, autor Anonymous

Zapomenutý sochař (155 let)

Na Staroměstském náměstí v Praze mohl stát slavný pomník Jana Husa od Viléma Amorta, tedy kdyby si Praha nevybrala návrh Šalounův. Vilém Amort pocházel ze slavné sochařské rodiny. Jeho bratrance byli Václav Amort a Vlastimil Amort, jeho vnukem byl Čestmír Amort.

Vilém (nebo také Vilím) Amort se narodil 7. října 1864 v Kunraticích. Vyučil se v olomoucké sochařské dílně strýce Aloise Amorta. Odstěhoval se do Prahy, kde v osmdesátých a devadesátých letech vystřídal řadu dílen. Od roku 1890 začal svá díla veřejně vystavovat. V roce 1893 vyhrál 1. cenu v soutěži na pražský pomník mistra Jana Husa, který dovršil první období jeho profesního růstu, a začala doba, kdy začal být známý. Pomník podle Amortova návrhu ale nebyl realizován a další soutěž vypsána pro Staroměstské náměstí roku 1900 vyhrál modernější návrh Ladislava Šalouna. Amort se s tím nikdy nesmířil a až do své smrti byl

Vilém Amort, před rokem 1913

přesvědčen, že to byla velká nepravdělnost. Mezi jeho díla patří např. sochařská výzdoba průčelí Želivského kláštera a opatství, Pallardiho domu na Malostranském náměstí a desítek dalších budov po celých Čechách – např. budovy radnic v Kolíně a Berouně či divadla v Plzni. Je i autorem velké řady funerálních plastik (rodina Rottova, Maroldova, Horáková, Foersterova a mnoho dalších). Byl členem několika spolků (Umělecké besedy, Jednoty umělců výtvarných, Spolku výtvarných umělců Mánes).

Vilém Amort zemřel 5. září 1913 v Praze a byl pohřben na Olšanských hřbitovech.

Marcela Kohoutová

foto © Wikimedia Commons, autorka Alena Pokorná

1414

(605 let)

Jan Hus

11. 10. 1414
na pozvání
Zikmunda odjíždí
do Kostnice

1539

(480 let)

**Petr Vok
z Rožmberka**

* 1. 10. 1539
† 6. 11. 1611
český šlechtic,
poslední z rodu
Rožmberků

1799

(220 let)

**Vinzenz
Priessnitz**

* 4. 10. 1799
† 28. 11. 1851
český léčitel,
zakladatel
hydroterapie
a Lázní Jeseník

Všestranný vědec Čeněk Zíbrt (155 let)

Kulturní historik a národopisec, ale především uznávaný etnograf a profesor. Čeněk Zíbrt zasvětil svůj život vědě a studiu, vzdělával se na univerzitách po celém světě. Jeho dílo je současnou vědou ceněno a uznáváno.

Narodil se 12. října 1864 v Kostelci nad Vltavou, jeho rodiče pocházeli ze selských rodů. V útlém věku osiřel a vyrůstal u příbuzných. Vystudoval gymnázium v Písku a filozofickou fakultu v Praze. Další vzdělání získal na univerzitách v Německu, Polsku a Rusku. V roce 1891 dosáhl hodnosti docenta všeobecné kulturní historie, později

Professor Čeněk Zíbrt

rozsáhlé dílo se zaměřuje nejen na kulturní historii, ale i na bibliografii, etnografii, folkloristiku. Psal o dějinách

tance v Českých zemích, o obyčejích a svou pozornost zaměřil také na zdravotvědu, odívání či stravování. Řídil Časopis Musea Království českého a přes polovinu života se podílel na vydávání časopisu Český lid, který založil. Psal také pod pseudonymem E. Horský. Čeněk Zíbrt se oženil se sestrou své žáčky Hanou Hochovou. V roce 1930 byl zasažen mozkovou mrtvicí a zemřel 14. 2. 1932 v Praze.

Simona Wieserová

foto © www.magazinuni.cz

Malíř chodského lidu (150 let)

Jaroslav Špillar se narodil 11. října 1869 v Plzni. Známe je pro svou malířskou tvorbu a jeho jméno je neodmyslitelně spjato s oblastí Chodska.

Jaroslav Špillar, 1899

Žil v obci Postřekov v části zvané Na Trávníkách, odtud jeho přezdívka Trávníček. Později se přestěhoval do Pece pod Čerchovem. Dodnes je tu k vidění Špillarova vila, pojezdny ateliér a nově stezka nesoucí malířovo jméno.

Chodská přádelnicka, 1901

Výměnkáři, 1904

Chodsko si zamiloval a inspiraci pro své obrazy hledal v běžném životě. Stýkal se s prostým lidem u muziky v hospodách, při slavnostech, na poli, na pastvě, a snažil se tak zachytit jedinečnou atmosféru chodského života. Posledních 12 let života strávil za zdmí ústavu v Dobřanech. Dožil se pouhých 48 let, zemřel 30. 11. 1917.

-mirea-

foto © Wikimedia Commons

1814
(205 let)
Jan Zachariáš Quast
* 23. 10. 1814
† 9. 8. 1891
český malíř
19. století

1834
(185 let)
Baruch Jakob Placzek
* 1. 10. 1834
† 17. 9. 1922
první brněnský
rabín

1834
(185 let)
Ferdinand Bonaventura, kníže Kinský
* 22. 10. 1834
† 2. 1. 1904
český šlechtic,
průkopník
dostihového
sportu

9. 10. 1729 (290 let)

V Praze se 9. až 16. října 1729 konaly mohutné **oslavysvatořečení Jana Nepomuckého**. Ve Svatovítském chrámu se sloužilo na čtyři sta mší a bylo podáno přes 200 tisíc svatých přijímání. Do Prahy přišly statisíce lidí. Jan byl Benediktem XIII. prohlášen za svatého 19. března 1729.

11. 10. 1914 (105 let)

Československý voják **František Trpík** se narodil 11. 10. 1914 ve Slezské Ostravě († 30. 5. 2000). Byl příslušníkem výsadku Glucinium, paradesantního výsadku, který měl sbírat zpravodajské informace, předávat je do Londýna a plnit sabotážní úkoly na Táborsku a v jižních Čechách.

13. 10. 1409 (610 let)

„V neděli po sv. Diviši čteno v kolleji Veliké **privilegium a obdarování Václava IV.** římského a českého krále, kteréž dal potom mistrům českým na tři hlasy při volení rektora universitatis etc.“ (Kalendář historický národa českého, Daniel Adam z Veleslavína, str. 875)

14. 10. 1949 (70 let)

Arcibiskup Josef Matocha tajně **vyvětil** v Olomouci **Františka Tomáška na biskupa**. Byl apoštolským administrátorem pražské diecéze v letech 1965 až 1977 a 34. pražským arcibiskupem a primasem českým v letech 1977 až 1991. Zemřel v roce 1992 a je pohřben ve svatovítské katedrále.

15. 10. 1424 (595 let)

„Kněz Prokúpek a kněz Ambrož se sirotky (husité Žižkovi) **donesli mrtvolu Žižkovu** do Hradce Králové, kde jsou jej pochováni v kostele sv. Ducha u velikého oltáře. Později však převezeno tělo do Časlavě.“ (Kalendář historický národa českého, Daniel Adam z Veleslavína, str. 878)

Historia magistra vitae

17. 10. 1714 (305 let)

Moravský učenec a básník **Josef Petrasch** se narodil 17. 10. 1714 ve městě Slavoník Brod († 15. 5. 1772). Vystudoval filozofii a práva. Založil učenou společnost ve svém olomouckém paláci. V letech 1747–1748 vydával s ostatními vzdělanci první vědecký časopis ve střední Evropě.

17. 10. 1914 (105 let)

Český filmový kameraman **Vladimír Novotný** se narodil 17. 10. 1914 v Táboře († 14. 4. 1997). Specializoval se na animovaný film a trikové scény. Byl průkopníkem komplikovaných trikových technik v hraném filmu, např. Císařův pekař, Pekařův císař, Limonádový Joe, Dívka na koštěti.

18. 10. 1939 (80 let)

Byl vypraven **první transport židovských obyvatel** v rámci Akce Nisko. První vlak z Moravské Ostravy vyjel do Niska nad Sanem (Polsko), kde si měla část Židů vybudovat tábor podle svých plánů z materiálu, který si sami obstarají. Akce byla chaotická a počátkem listopadu ukončena.

19. 10. 1919 (100 let)

Stanislav Hlučka, generál-major ve výslužbě, se narodil 19. 10. 1919 v Blažovicích († 15. 10. 2008). Byl to československý stíhací pilot a politický vězeň. Roku 1968 byl plně rehabilitován, v armádě působil ještě do roku 1976. Od roku 1992 byl předsedou Sdružení zahraničních letců.

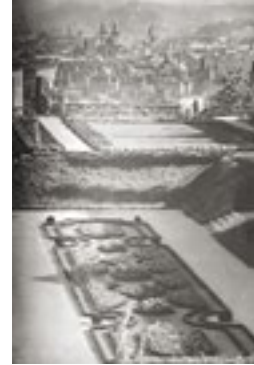
22. 10. 1979 (40 let)

U Městského soudu v Praze proběhlo **hlavní líčení proti** šesti uvězněným **signatářům Charty 77** (včetně Václava Havla) a členům Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. Rozsudky za rozvrácení republiky zněly na 2 až 5 let odnětí svobody. Charta 77 působila v letech 1977 až 1992.

Věhlasný fotograf (125 let)

Národní umělec a profesor Karel Plicka, též Karol Plicka, byl česko-slovenský etnograf a folklorista. Proslul také jako sběratel, hudebník, filmový scenárista, režisér i kameraman, fotograf, pedagog a jeden ze zakladatelů Akademie múzických umění.

Narodil se 14. října 1894 ve Vídni v rodině zámečníka. Když mu bylo deset let, vlastnoručně si vyrobil fotoaparát a začal fotografovat. Po studiích na učitelském ústavu v Hradci Králové působil jako učitel v Úpici. Válku prožil vzhledem ke svému hudebnímu nadání u vojenské hudby ve Vídni. Od roku 1923 se věnoval sbírání lidových písní a dokumentaci lidové kultury ve službách Matice slovenské. Původní folkloristické a etnografické dokumenty díky němu přerostly v osobité doklady vysoké estetické hodnoty. V letech 1924–1928 studoval na univerzitě v Bratislavě národopis a hudební vědy. Od roku 1937

Z knihy Praha ve fotografiích, 1955

působil na filmovém oboru Školy uměleckých remesiel v Bratislavě. Ústředním tématem jeho díla byl člověk, jako nositel lidových tradic. Tuto základní hodnotu obohacovalo téma architektury. Plicka rozvinul tradiční téma národních

dějín a lidové tradice v nových výrazových prostředcích – fotografii a filmu. Vyzdvihoval prostého člověka a lidovou kulturu. Mezi lety 1939–1945 pracoval ve Státním fotoměřickém ústavu s náplní fotografické dokumentace Prahy. V knize Praha ve fotografiích K. P. nachází v nadčasovém pohledu harmonii a krásu v architektonických klenotech minulosti. Roku 1949 vyšlo také Slovensko ve fotografiích K. P. V mnoha obměnách Plicka dál fotografoval Prahu a vytvářel paralely mezi Slovenskem a Českými zeměmi. Vydal i řadu populárních publikací o folklóru. Zemřel 6. 5. 1987 v Praze.

foto © převzato z knihy Praha ve fotografiích, vydané roku 1955

Nezlomný Viktor Boháč (115 let)

Mít po celý život rovnou páteř a udržet si ji tak za každých okolností není jednoduché. Viktor Boháč to dokázal i ve složitém období poloviny minulého století.

Narodil se 16. října 1904 v Nymburce v místní významné rodině. Jeho otec byl velmi úspěšným starostou města po vzniku Československé republiky. Po studiích na Vysoké škole obchodní v Praze pracoval od roku 1930 pro Ústřední národní pojišťovnu v Praze, kterou byl pověřen vedením Lázní Velichovek v letech 1936–1940 a poté krátce i sanatoria v Dobříši. Zlom přineslo násilné vystěhování německými vojáky a návrat do Nymburka. Boháč se od počátku okupace stal aktivním odbojářem. Ještě v Dobříši podporoval partyzány v brdských lesích, v Nymburku potom založil a vedl regionální pobočku

Viktor Boháč v uniformě nadporučíka československé armády

odbojové skupiny Rady tří. Za svoji odbojovou činnost byl oceněn řadou vyznamenání. Po válce, v létě 1945, se objevuje ve funkci předsedy Revolučního okresního národního výboru a od podzimu je poslancem Zemského národního výboru v Praze za národní socialisty. Komunisté ho po převratu v únoru 1948 zatýkají a několik měsíců vězní. Hlavní trest ale přichází později. Tím bylo 12 let za velezradu (1954), v procesu „Ing. Boháč Viktor a spol.“. V roce 1960 je propuštěn a pracuje jako dělník. Plné rehabilitace v roce 1991 se bohužel již nedožil. Zemřel v roce 1984 v Nymburce.

foto © Wikimedia Commons

1849
(170 let)
Napoleon Manuel Kheil
* 19. 10. 1849
† 1. 11. 1923
český entomolog, zakladatel České společnosti entomologické

1879
(140 let)
Karel Hašler
* 31. 10. 1879
† 22. 12. 1941
český písničkář, herec, kabaretiér

1929
(90 let)
Vladimír Menšík
* 9. 10. 1929
† 29. 5. 1988
český filmový herec, bavič a vypravěč. Pamětní deska, Ivančice

Josef Hubáček – život v oblacích (110 let)

S určitou nadsázkou lze opravdu říci, že první půlku svého života strávil v oblacích. Letci, akrobatovi, válečnému pilotovi a hrdinovi nadělil osud příběhy na několik neobyčejných životů.

Když se Josef Hubáček 17. října 1909 ve Kdyni narodil, sudičky nad jeho vínkem nešetřily. Po vyučení v 18 letech vstupuje mezi piloty v Prostějově a později v Chebu, kde získává krom vojenského leteckého výcviku i první zkušenosti s akrobacií. Zde potkává Františka Nováka a spolu s Petrem Širokým v průběhu 30. let šíří slávu československého leteckého umění v Evropě. Jejich vrcholem se staly závody v roce 1937 v Curychu, kde vedle individuálních úspěchů bezkonkurenčně ovládli skupinovou akrobacii. Mnichovská dohoda a válka vše změnila. Hubáček po útěku z protektorátu bojoval ve Francii, kde dosáhl jednoho sestřelu při souboji s německými letci. Po odchodu do

Pilot Josef Hubáček

Anglie přichází jeho hvězdné chvíle v řadách 310. československé stíhací peruti RAF v bitvě o Británii. Byl mu přiznán další společný sestřel bombardéru Dornier Do 17, ale v září 1940 byl jeho stroj zasažen a Hubáček zraněn. Od jara 1941 se stal instruktorem nových pilotů a také prvním Čechem, který přeletěl Atlantik (zásobovací lety z Kanady do Anglie). Obdržel mnoho zahraničních ocenění za odvahu a chrabrost. Vrátil se domů, ale po komunistickém puči v únoru 1948 jeho život v oblacích končí v roce 1950 vyhazovem z funkce šéfpilota ČSA. Josef Hubáček zemřel v Kdyni 9. 4. 1988 a polistopadové satisfakce letců RAF se nedožil.

-babok-

foto © www.smerovka.cz

Piloti ho potřebovali (110 let)

Vyhledávání nepřátelských letounů, zvláště v noci, bylo pro Velkou Británii problémem od samého počátku II. světové války. Obrat nastal, když stíhací letouny dostaly palubní radar a vycvičené operátory. A právě takovým byl český mechanik Bedřich Kružík.

Narodil se 14. února 1909 v Pítně a vyučil se holičem a kadeřníkem. V roce 1937 nastoupil k firmě Baťa ve Zlíně a v srpnu 1938 odejel jako pedikér-prodávč firma Baťa do Indie. Po okupaci ČSR odjel nejprve do Francie a po její kapitulaci do Anglie, kde byl přidělen k 311. čs. bombardovací peruti jako mechanik-motorář. Zároveň se školil v navigátorské škole pro pozorovatele a radarové operátory. V roce 1944 byl zařazen do úspěšné československé samostatné letky (letka B) britské 68. squadrony nočního stíhacího letectva jako Radio Operator. Po válce a návratu domů

Radar Operator v RAF Bedřich Kružík

sloužil v čs. letectvu v hodnosti poručíka ve funkci navigátora, ale 16. června 1949 byl propuštěn. V únoru 1953 byl zatčen a 25. září odsouzen na 10 roků žaláře. Jako vězeň skončil v uranových dolech v Jáchymově. Vykonstruovaný soudní proces a těžká práce podlomily jeho zdraví. Po amnestii prezidenta republiky v roce 1960 pracoval jako frézař v Západomoravských strojárnách v Třebíči. Zemřel na selhání srdce 3. září 1971. Po-válečné období, jak je prožíval Bedřich Kružík, je smutným příkladem osudu našich statečných letců bojujících v řadách RAF.

František Jehlička

foto © Archiv historičky Evy Pokorné

1929

(90 let)

Jawa

9. 10. 1929 zaregistrována značka československých motocyklů

1959

(60 let)

Jaroslav

Heyrovský

25. 10. 1959 český fyzikální chemik, obdržel Nobelovu cenu za chemii

1984

(35 let)

Jaroslav Seifert

11. 10. 1984 český spisovatel, obdržel Nobelovu cenu za literaturu

24. 10. 1639 (380 let)

Zbraslavský klášter u Prahy byl **vypálen** švédskými vojsky. Cisterciácký klášter, Aula Regia, založený roku 1292, utrpěl za třicetileté války velké škody. V letech 1611 a 1612 byl opakovaně vydrancován. Císařská armáda v roce 1645 devastaci klášterního areálu téměř dokončila.

25. 10. 1904 (115 let)

Byl založen **Sportovní klub Moravská Slavia Brno**. Byl jedním z nejstarších moravských sportovních klubů. Stal se protiváhou německým klubům v Brně. Fanoušky byl nazýván Morenda. Prvními sporty, které se v klubu pěstovaly, byly šerm, bruslení a tenis. Fotbal přibyl v roce 1906.

28. 10. 1939 (80 let)

V řadě měst protektorátu Čechy a Morava proběhly **demonstrace**. V Praze v Žitné ulici byl při nich smrtelně zraněn medik **Jan Opletal** a pekařský dělník **Václav Sedláček**. Opletal byl střelen do břicha a 11. 11. 1939 zemřel na zánět pobřišnice. Sedláček zemřel během převozu do nemocnice.

29. 10. 1334 (685 let)

„Jan, král český, s synem Karlem navrátil se ze Vlach a přijel toho dne do Prahy. Potom brzo král Jan dal synu svému Karlovi **markrabství moravské** sám, jeti maje do Lucemburku i **království českého mu správu poručil**.“ (Kalendář historický národa českého, D. A. z Veleslavína, str. 908)

29. 10. 1914 (105 let)

Vrchní velitel rakousko-uherské armády arcivévoda Bedřich Rakousko-Těšínský si v přípisu stěžoval císaři na **chování českého národa** a žádal nastolení tuhé vojenské diktatury v českých zemích a 5. 12. 1914 svou žádost opakoval. V armádě působil do roku 1917, kdy byl odvolán.

text: Pavel Edoard Vancura (redakce@kamposesku.cz)

Mezinárodní dny

Říjen 2019		
název	vyhlášeno	vyhlásil
Světový den sídel 1. pondělí v říjnu	1986	OSN
Světový den architektury 1. pondělí v říjnu	1996	Mezinárodní svaz architektů (UIA)
Světový den zraku 2. říjnový čtvrtek		WHO
1. Mezinárodní den seniorů	1990	OSN
Mezinárodní den lékařů	1984	Mezinárodní hnutí lékařů za odvrácení jaderné války
Světový den cyklistiky		Mezinárodní federace cyklistiky
Světový den vegetariánství	1978	Mezinárodní vegetariánská unie
Mezinárodní den hudby	1974	Mezinárodní hudební rada
Mezinárodní den kávy	1991	OSN
2. Světový den hospodářských zvířat	1983	Reformní hnutí za hospodářská zvířata
Mezinárodní den nenásilí	2007	OSN
4. Mezinárodní den zvířat	1994 v ČR	Shromáždění ekologů
5. Světový den úsměvu	1963	Harvey Ball
Světový den učitelů	1994	OSN
8. Mezinárodní den boje proti popáleninám		Mezinárodní společnost pro popáleninové úrazy
9. Světový den pošty	1874	OSN, UPU
10. Světový den duševního zdraví	1992	WFMH
Světový den proti trestu smrti	2003	Komunita Sant'Egidio
12. Světový den artritidy	2000	WHO
13. Mezinárodní den za omezení přírodních katastrof	1989	OSN
14. Světový den standardů	1946	ISO
15. Mezinárodní den bílé hole	1964	Světová rada pro blaho slepců
16. Světový den výživy	1979	OSN, FAO
17. Mezinárodní den proti chudobě	1992	OSN
Světový den úrazů	1992	OSN
20. Den stromů	1872 (od 1996 v ČR)	J. S. Morton
Světový den proti osteoporóze	1988	IFO
Mezinárodní den kuchařů	2005	WACS
24. Světový den pro rozvoj informací	1972	OSN
Den spojených národů	1947	OSN
27. Světový den audiovizuálního dědictví	2005	UNESCO
31. Světový den spojení	1924	Kongres spořitelů

Loupežník Mikeš (615 let)

Mikuláš Zoul, veliký loupežník, kterýž v Čechách mnoho škody s pomocníky svými činil, a od Zbyňka Zajíce z Hažmburka, arcibiskupa pražského, z rozkazu krále Václava IV. na Hrádku Cejchanově obležen a jat byl, ten toho dne s 50 služebníky na šibenici před Prahou oběšen a že na železném háku pověšen byl, visel až do 7 let.

Kronika Daniela Adama z Veleslavína zmiňuje Mikeše Zoula z Ostředka (Mikuláš), narozeného okolo poloviny 14. století, který proslul coby loupeživý rytíř, i když v tomto případě šlo o loupeživého zemana. Když se Mikeš se synem Janem zmocnil Čejchanova hrádku u Chocerad, začal odtud přepadat kupce na cestě mezi Tábořem, Benešovem a Prahou. Vydatně mu pomáhal strýc Ahník z křešické tvrzi u Divišova, Suchý Čert (pán z Kunštátu) nebo Vaněk z Dubé, pán Ondřejova. Král Václav IV. proto vyslal vojsko vedené arcibiskupem Zbyňkem Zajícem z Hažmburka k Čejchanovu hrádku a hradu Dubé (sídlo Mikešova syna Jana). Zbyňek Zajíc roku 1403 dobil Čejchanův hrádek a Mikeše s jeho bandou (50 zločinců) zajal. Hrádek

Loupežník Mikeš, romantická představa autora

stejně jako jeho syna Jana. Podle letopisů Jan Hus, kazatel betlémský, odsouzené doprovodil k šibenici a navedl Mikeše na to, aby se obrátil k lidu a řekl: „Svatá obci, prosím vás, proste za mne Pána Boha.“
Luděk Sládek

Na poslední cestu – tramvaji (100 let)

V souvislosti s rozhodnutím o zbudování nových městských hřbitovů začaly v roce 1912 Elektrické podniky královského hlavního města Prahy uvažovat o možnosti přepravy pohřbů tramvaji. Inspiraci našly v Miláně nebo ve Vincennes u Paříže.

Motorový vůz č. 152 z roku 1917

Pražské Elektrické podniky vybraly pro první etapu osm lokalit v různých částech města. Než byl celý projekt připraven, vypukla 1. světová válka a pražskými ulicemi jezdilo od září 1914 osmnáct sanitních tramvají. Pohřební tramvaje se Praha také dočkala. Nedostatek koní přiměl pražské vojenské velitelství, aby se v srpnu 1917 obrátilo na Elektrické podniky se žádostí o převoz zemřelých vojáků z vojenských nemocnic na hřbitovy. Po nezbytných přípravách se v pondělí 22. 10. 1917 v 15 hod.

Prahou rozjela poprvé pohřební tramvaj. Byl to motorový vůz č. 152 upravený pro převoz rakví. Pohřební tramvaj, které se říkalo Černá Máry, jezdila k pražským hřbitovům až do 17. 6. 1919. Za tu dobu přepravila 1 042 mrtvých vojáků. Na konci války bylo navrženo, aby byl vůz č. 152 využíván i k civilním pohřbům, neboť bývá v odpoledních hodinách volný. Pohřební ústav ale váhal.

Protože pohřební tramvaj stále existovala, věc byla znovu projednána ještě v roce 1921. K jejímu dalšímu využití pro pohřební účely už ale nedošlo díky administrativním překážkám, a tak byla tramvaj v roce 1922 zrekonstruována zpět na normální motorový vůz pro dopravu cestujících. V roce 1933 byl vůz vyřazen také z osobní dopravy a na krátký čas zařazen v ústředních dílnách v Rustonce jako posunovací. V roce 1936 byl tento vůz definitivně zrušen.

Pavel Edvard Vančura

Stará čistírna odpadních vod 1906

Praha – Bubeneč

**Objevte kouzlo průmyslového dědictví!
Vstupte do pražské kanalizace!**

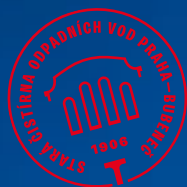
Celoročně otevřená technická památka nabízí prohlídky původními prostory a další **kulturní akce**.

Občerstvení nabízí celoročně **Café Továrna** a letním baru **Stokabar**.

Dostupné MHD, vlakem, na kole (cyklotrasa podél kanálu Troja – Podbaba), vlastní parkoviště.

4 km od Pražského hradu.

www.staracistirna.cz

Praha:Den TIC

Oslavte s námi Den turistických informačních center!

Přijďte ve čtvrtek 24. října do informačního centra Prague City Tourism Na Můstku a vyzkoušejte si práci v TIC na vlastní kůži. Těšit se můžete také na kvíz a sladkou odměnu.

Těšíme se na vás ve čtvrtek 24. října na adrese Rytířská 12.

Prague.eu

Praha:emoce

1989. NEZAPOMÍNÁME. VZPOMÍNÁME

Muzeum T. G. M. Rakovník a Městská knihovna Rakovník, ve spolupráci se Státním okresním archivem Rakovník, za iniciativy Jana Mudry, pořádají výstavu věnovanou událostem roku 1989.

Rakovník

Výstava se koná ve dnech 1. 10. – 24. 11. a má dvě části. V Roubence Lechnýřovně je výstava zaměřena na celorepublikové události roku 1989, druhá část v Galerii Samson Café se věnuje regionálním událostem listopadu 1989.

Výstavu jsme pojali jako připomínku události a byli bychom rádi, kdyby inspirovala návštěvníky k zamyšlení, ke vzpomínce, k uvědomění si, co všechno rok 1989 odstartoval.

K výstavám se budou vztahovat další akce: komentované prohlídky, besedy, setkání s přímými účastníky událostí a jinými zajímavými osobnostmi, promítání filmů, scénické čtení...

Městská knihovna Rakovník
 Husovo nám. 114, 269 01 Rakovník
 tel.: + 420 313 513 310
 mobil: +420 777 943 125
 e-mail: icentrum@knihovna-rakovnik.cz
www.infocentrum-rakovnik.cz

Jeruzalém na Labi – kolínský židovský klenot

I s příchodem podzimu můžete navštívit ojedinělý soubor židovských památek v Kolíně – Jeruzalém na Labi.

Synagoga

Synagoga

Bývalá židovská čtvrť náleží k nejcenějším památkám svého druhu na území Čech. V Kolíně se dochovala část židovského ghetta se synagogou a dva židovské hřbitovy. Nově vznikla Stolperstein stezka, která připomíná památku zavražděných kolínských Židů.

Židovské hřbitovy

Židovské hřbitovy existují v Kolíně dva. Starý, kde se pochovávalo do roku 1887 a najdeme zde téměř 2 700 náhrobků, a nový, kde se pohřbívá dodnes, s 1 000 náhrobků. Na starém hřbitově je pochován i jediný syn pražského rabína Jehudy Löwa

(Maharala) Becalel, který v Kolíně zastával funkci rabína a založil zde ješivu (talmudistickou školu). Na novém hřbitově byl roku 1950 odhalen památník obětím holocaustu.

Synagoga

Jedná se o jednu z nejstarších a nejcenějších synagog na území Čech. Je zmiňována před rokem 1422. Teprve na konci 17. stol. se dočkala barokní přestavby a rozšíření přístavbou jižní lodi. Její výzdoba byla dokončena roku 1696. Svému účelu sloužila s omezeními až do zániku Židovské náboženské obce v Kolíně v roce 1953. Z vybavení

Starý židovský hřbitov

synagogy se na původním místě dochoval raně barokní svatostánek (arón hakodeš), datovaný rokem 1696.

Synagoga je přístupná průjezdem z budovy bývalé židovské školy, kde dnes sídlí Městské informační centrum (pondělí–pátek 9:00–17:00, sobota–neděle 9:00–16:00). Ve stejném objektu najdete i pracovnu rabína Richarda Federa. Přístup na Starý nebo Nový židovský hřbitov je možný v provozní době infocentra mimo soboty a některé židovské svátky, návštěvníkům jsou zapůjčeny klíče oproti vratné záloze, a to nejdéle hodinu před zavírání dobou kanceláře MIC. Podrobnější informace naleznete na www.jeruzalemlabi.cz.

Městské informační centrum Kolín
 Na Hradbách 157, 280 02 Kolín I
 tel.: +420 321 712 021
 mobil: +420 774 138 197
 e-mail: mic@mukolin.cz
www.infocentrum-kolin.cz

Demonstrace na Václavském náměstí 28. října 1918

Rok poté, a jak dál... (100 let)

Patřím ke generaci, která nemá uložený 28. říjen coby státní svátek připomínající vznik samostatné republiky 1918. Do jisté míry vlivem školních osnov „předlistopadové éry“ se dnes cítím být nepolíbeným v duchu masarykovských tradic. K zamyšlení mě přivedl až náš čtenář pan Marek. Navrhl téma ke stému výročí „první oslavy“ Dne vzniku samostatného československého státu a jeho slavení napříč stoletím.

Při vyslovení tohoto data není nutné doplňovat letopočet, protože každý alespoň trochu Čech, Moravan či Slezan ví, že jde o rok 1918. Tradice slavení tohoto dne v našich dějinách by se mohla zdát dnešní optikou samozřejmostí, ale věřte nebo ne, až tak jednoduché to nebylo. Naopak, sledujeme-li historii 28. října, poznáváme tak dějiny našeho státu.

Z těsnopisecké zprávy se dozvídáme, že v úterý 28. října 1919, na 85. schůzi Národního shromáždění československého v Praze, konané ve Smetanově dvoraně Obecního domu, proběhla historicky první oslava 28. října. Zahajovací řeč měl předseda Tomášek, který následně přečetl poselství prezidenta republiky T. G. Masaryka. Výročí bylo také připomínáno zákonem č. 11/1918 Sb., tedy zákonem o zřízení samostatného státu československého. Tak byl položen základní kámen oslav 28. října coby dne naší samostatnosti. V roce 1925 byl 15. dubna přijat zákon č. 64/1925 Sb. o svátcích a památných dnech republiky Československé.

V roce 1938 se oslavy nesly v duchu Mnichovské „zrady“ a po příchodu nacistů 15. března 1939 byl v českých zemích tento státní svátek zrušen. Přesto došlo 28. října 1939 k masovým demonstracím, kdy se první obětí stal dělník Václav Sedláček a druhou zavražděný student Jan Opletal, jehož následný pohřeb se stal 15. listopadu 1939 další záminkou k protestům proti okupaci. Němci reagovali 17. listopadu 1939 uzavřením českých vysokých škol a oslavy tohoto dne v letech 1940–1944 striktně zakázali.

K oživení tradice oslav státního svátku 28. října došlo v roce 1945, kdy byl pompézně slaven po šesti letech opět jako Den nezávislosti. Komunisté ale již od 20. let 20. století tvrdili, že bez 7. listopadu 1917, Velké říjnové socialistické revoluce, by nebyl ani 28. říjen 1918. Proto také od únorového převratu 1948 chystali „úvest na pravou míru“ jeho oslavy. Zákonem 93/1951 Sb. ze dne 2. listopadu 1951 se s účinností od 1. ledna 1952 slavil 28. říjen již jako Den znárodnění, den pracovního klidu (dekret

Velký státní znak, 1920

Malý znak republiky Československé, 1920

o znárodnění byl však podepsán 24. října, vyhlášen 25. října, a nikoli jako znárodnění). Oslavy kulatých výročí 28. října mají také svá specifika. Buď byla slavena v nedemokratických poměrech (1958, 1978, 1988), nebo se slavila ve stínu neblahých událostí (1938, 1948, 1968). Například při 40. výročí v roce 1958 se komunisté rozhodli připomenout tento den manifestací ve Smetanově síni Obecního domu v duchu „Čtyřicet let ČSR, slavná historie bojů a vítězství československého pracujícího lidu“.

Za normalizace od roku 1975 komunisté zákonem č. 56/1975 Sb. (účinný od 23. 6. 1975) změnili den 28. října na Den vzniku Československé republiky, Den znárodnění (nesprávné datum) a Den vzniku Československé federace (nesprávné datum). Průlomovým se stal rok 1988, kdy se zákonným opatřením č. 141/1988 Sb. z 21. 9. 1988 stal 28. říjen opět Dnem nezávislosti a dnem pracovního klidu. Ironií osudu je, že v tento den proběhla na Václavském náměstí masová protikomunistická demonstrace, kterou zastavily obušky a vodní děla.

Nicméně původnímu významu se dostalo tomuto dni až v roce 1989 a od roku 1993, po rozdělení Československa, platí tento svátek pouze pro nás. Naši bratři Slováci nezaujímají k tomuto dni jednoznačný postoj. Již 26 let vedou debaty, zda se má vrátit 28. říjen z památného dne na den pracovního klidu. Kladou si otázku, zda je pro ně významnější 28. nebo 30. říjen 1918, tedy den Martinské deklarace.

Teprve v roce 1928 bylo zjištěno, že když se 30. října 1918 v Martině scházela Slovenská národní rada, její členové nevěděli, že před dvěma dny byl v Praze již vyhlášen samostatný československý stát. Jejím cílem bylo schválit usnesení o oddělení od Uher a spojení s Čechy do jednoho státu. Nám je každopádně tento den dán zákonem č. 245/2000 Sb. a je slaven coby připomenutí vzniku naší samostatnosti 28. října 1918.

Luděk Sládek

Jižní Čechy zvou na tradiční výlovy a gastronomické akce

Říjen a listopad jsou od nepaměti obdobím výlovů rybníků. Přijďte zažít neopakovatelnou atmosféru těchto akcí. Sledovat rybáře při práci, sítě plné ryb a další ukázky rybářského řemesla, to je pro každého návštěvníka výlovu zajímavý zážitek.

Podzimní výlovy rybníků jsou dodnes lákadlem pro mnoho návštěvníků, neboť nabízejí zajímavou podívanou na tradiční rituály spojené s výlovem. A kam jít na výlov než do jižních Čech. Region s mnohaletou rybníkářskou historií je doslova propleten množstvím rybníků a dalších vodních ploch. Jednotlivá rybářství si pro návštěvníky připravují i řadu doprovodných akcí, jako je prodej ryb či ochutnávka gastronomických specialit.

Jen na Třeboňsku, nejznámější rybářské oblasti, se nachází více než 500 rybníků, z nichž 75 má rozlohu větší než 15 hektarů. A nachází se zde i největší český rybník **Rožmberk**. Výlov tohoto „jihočeského moře“ je vždy velkou společenskou událostí nejen pro samotné rybáře, ale pro všechny milovníky podzimních výlovů vůbec. Letos se bude konat **11.–13. října**.

Rybářské slavnosti u příležitosti výlovu rybníka **Bezdrev** v Hluboké nad Vltavou se letos uskuteční **28. října** na jeho hrázi s bohatým programem, ukázkou rybářského a gastronomického umění. Z dalších výlovů můžeme zmínit například výlov rybníka **Žár**, který se koná **7.–9. listopadu**, slavnostní výlov rybníka **Podvinice u Vodňan** dne **2. listopadu** nebo **19. října** výlov **Podkostelního rybníka v Putimi**, taktéž spojeného s doprovodným programem.

Podzim je i tradičním časem různých gastronomických akcí. Je to doba ideální na to ochutnat specialitu ze zvěřiny, svatomartinskou husu a víno

nebo pochoutku z tradiční jihočeské zabijačky. Z velkých akcí zmiňme **Festival čokolády v Táboře 12. října**, **Festival vína Český Krumlov s akcemi probíhajícími od 18. října až do 23. listopadu**, **Podzimní švestkové trhy na náměstí 10.–12. října v Českých Budějovicích** a samozřejmě **Gastrofest** – největší setkání gurmánů a gastronomů v jižních Čechách, které se uskuteční na výstavišti **v Českých Budějovicích 21.–23. listopadu**.

Termíny výlovů a podzimních akcí průběžně najdete na webových stránkách jižních Čech www.jiznicechy.cz a také na našem facebookovém profilu www.facebook.com/jiznicechy.

www.facebook.com/jiznicechy
www.jiznicechy.cz

Šumavský fotograf (160 let)

Josef Seidel byl významný portrétní a krajinářský fotograf. Jeho práce vynikají vysokou kvalitou. Desky a fotografie minimálně retušoval a nezapřel ani svůj výtvarný a kompoziční talent.

Narodil se 2. října 1859 v Lísce, která je nyní součástí České Kamenice. Pocházel z chudé německé rodiny žijící v oblasti Sudet nedaleko Děčína. Vyučil se fotografem a sbíral zkušenosti jako fotografický pomocník v mnoha ateliérech v rámci monarchie. Dva roky také pracoval ve vídeňské továrně na skleněné fotografické desky. Roku 1888 se stal vedoucím fotografického ateliéru „Gotthard Zimmer“ v Českém Krumlově a roku 1890 podnik odkoupil. Vedle portrétní fotografie se věnoval fotografování Českého Krumlova, měst a vesnic v širokém okolí a Novohradských hor či Šumavy. Rád experimentoval a již počátkem 20. století vytvářel panoramatické fotografie a od roku 1910 technikou autochromu barevné fotografie. Řadu fotografií vydal na pohlednicích. Při zabavení fotoarchivu

Josef Seidel, nejvýznamnější z fotografů Šumavy

krajinných fotografií komunistickou mocí čítal jeho archiv zhruba 5 249 kusů negativů. Zajímavostí je, že díky snaze zachycovat krajinu ve všech ročních obdobích k tomuto účelu začal využívat bicykl a lyže, a zařadil se tak mezi průkopníky cyklistiky a lyžování. Ze stejného důvodu si pořídil motocykl Laurin a Klement. Z roku 1905 pochází unikátně dochovaný Seidelův dům s fotoateliérem v Českém Krumlově. Jedná se o kulturní a technickou památku, dochovanou včetně archivu exponovaných fotografických negativů a původního fotografického vybavení, která byla v roce 2008 otevřena coby stálá expozice a muzeum. Josef Seidel zemřel 21. 10. 1935 v Českém Krumlově. V jeho díle pokračoval syn František Seidel.

-alb-

Výstava Retrohrátky

Oblastní muzeum v Chomutově

Pro zájemce o nedávnou historii připravujeme dvě výstavy. Od 19. 10. 2019 do 1. 2. 2020 v hlavní budově připomeneme 30. výročí sametové revoluce. Výstava „Únik z totality aneb Listopad 89 na Chomutovsku“ je pojata zcela netradičně – jako úniková hra! Přinese poučení i čas plný adrenalinu. V kostele sv. Kateřiny vystavíme unikátní obelisk s otiskem ruky Václava Havla.

Od 17. 11. 2019 do 31. 1. 2020 na radnici proběhne výstava „Retrohrátky“. Hračky, hry, knihy i fotografie zpřítomní dětský svět dnešních rodičů a prarodičů. Navštívit můžete i atraktivní hernu!

tel.: +420 474 651 251
www.muzeumchomutov.cz

OBLASTNÍ MUZEUM
V CHOMUTOVĚ

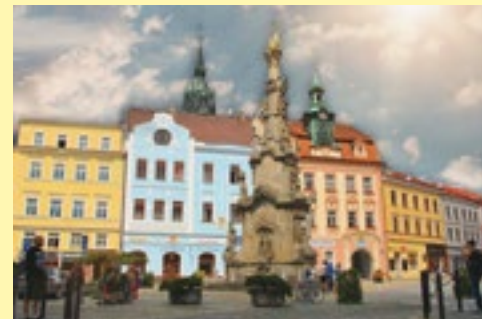
text a foto © Oblastní muzeum v Chomutově, p. o.

foto © Wikimedia Commons

Státní hrad a zámek
Jindřichův Hradec

Přes kopec na Hradec
aneb Jindřichohradecký pedál

Jindřichohradecké náměstí Míru se sousoším Nejsvětější Trojice
a Starou radnicí

Podzimní Jindřichův Hradec

Podzimní čas je tu! O to víc ideální čas k návštěvě našeho města. Až do konce října zůstává otevřena většina památek a turisticky zajímavých objektů města. Nebudou chybět ani příjemné kulturní a společenské akce.

Nebaví vaše děti chodit po památkách? A co kdyby mohly něco vyhrát? Až do 30. 10. soutěžte s interaktivním průvodcem POZNEJ HRADEC. Na okruhu po městě hledejte tajenková místa a pak si přijďte do íčka pro odměnu; v prosinci pak proběhne losování o tři hlavní ceny v podobě tabletů. V rámci okruhu můžete navštívit **státní hrad a zámek**, třetí největší památkový komplex v České republice. Až do konce roku máte možnost zhlédnout v **Muzeu fotografie a moderních obrazových médií** například výstavu Antonína Kratochvíla – Moskevské noci & portréty osobností a další. Při návštěvě s dětmi bude jedním ze zábavných zastavení **Výstavní dům Stará radnice**, kde vás jistě nadchne divácky atraktivní

kolejiště, na kterém můžete postupně objevovat nové scenérie a nová zákoutí, a přitom si vychutnávat rozmanitý železniční provoz. V galerii výstavního domu pak nejdete také výstavu obrazů Josefa Lady. V Muzeu Jindřichohradecka nevynechejte Krýzovy jesličky, největší lidový mechanický betlém, zapsaný do Guinnessovy knihy rekordů.

5. října ukončí město hlavní turistickou sezónu tradičním výšlapem na kolech při akci **Přes kopec na Hradec aneb Jindřichohradecký pedál**, kde hlavní cenou pro vylosovaného cyklistu bude jízdní kolo.

Infocentrum Jindřichův Hradec
www.infocentrum.jh.cz

Kam v Plzni vyrazit, když se zkaží počasí

Spolehnout se na předpověď počasí bude na podzim ještě těžší než v létě, a tak jsme pro vás připravili speciálního podzimního průvodce, který vám zaručí, že si výlet do Plzně užijete, i kdyby trakaře padaly.

Prohlídka pivovaru Plzeňský Prazdroj – Pivovarské sklepy

Pivovar

Pokud jste na prohlídce plzeňského pivovaru ještě nebyli, pak není nač čekat. Ideální příležitost seznámit se s příběhem piva, které se proslavilo po celém světě. Věděli, jste, že historické sklepy jsou jediným místem na světě, kde můžete ochutnat nefiltrovaný a nepasterovaný Prazdroj?

Stará synagoga

Velkou synagogu, třetí největší v Evropě, čeká rekonstrukce. My vás tedy pozveme do Staré synagogy, která ač ukrytá ve vnitrobloku domů, určitě

Stará synagoga

za návštěvu stojí. Prohlédnout si tu můžete překrásně zrestaurovaný interiér i expozici věnovanou židovským tradicím a zvykům. Pozor, otevřena je pouze do konce října.

Muzeum loutek

Mezi dva nejslavnější plzeňské rodáky patří Spejbl a Hurvínek. Nechte se jimi pozvat do Muzea loutek, kde vás čeká celá řada maňásků, marionetek a dalších loutek. Naštěstí nejsou jen za sklem, takže pokud budete mít náladu zkusit si je vodit anebo si zahrát vlastní divadlo, fantazii se meze nekladou.

Patton Memorial Pilsen

Nová expozice muzea Patton Memorial Pilsen mapuje cestu spojeneckých vojsk od vylodění v Normandii až do Plzně. Otevřena byla v červnu u příležitosti 75. výročí vylodění v Normandii. K vidění je zde celá řada artefaktů přímo z bojišť, osobní předměty vojáků i dary od veteránů.

Západočeské muzeum

Překrásná budova Západočeského muzea už zvenku slibuje nevšední zážitek. Vybrat si tu můžete hned ze čtyř stálých expozic. Projdete si nejstarší historickou zbrojnicí v Česku, expozice archeologie a historie anebo prozkoumáte jednu z nejvýznamnějších sbírek užitého umění u nás? Záleží na vás.

Visit **Plzeň**

Aktuální program akcí, otevírací dobu a další tipy najdete na webu www.visitplzen.eu.

Když počasí nepřeje

Ani s přicházejícím podzimem a sychravým počasím se nemusíte bát, že byste v Dolním Poohří neměli co navštívit. V galeriích či muzeích můžete vidět nejruznější expozice...

Galerie Kryt v Klášterci nad Ohří pořádá měsíční výstavy, pravidelné tvůrčí dílny a kreativní workshopy. V měsíci říjnu zde vystavují Václav Krejcar a Zuzana Havelková malbu a užité umění. Doprovodnou expozicí je cyklus Osudové devítky.

Další kláštereckou výstavu – Pohled na Latinskou Ameriku – budete moci zhlédnout v prostorách zámku. Vernisáž proběhne 4. 10. od 17 hodin.

Kadaňské městské muzeum je situováno do prostoru františkánského kláštera, který mimo jiné kandiduje na zápis do seznamu světového dědictví UNESCO. Prohlídky tří expozičních okruhů se

Muzeum porcelánu v Klášterci nad Ohří

konají pravidelně do 31. října. Expozice se týkají Pohledů do minulosti Kadaně, života v klášteře a mineralogie, geologie a archeologie.

Regionální muzeum K. A. Polánka v Žatci se představuje s výstavou Když v Žatci hráli Ackermanna. Jedná se o unikátní fotografie z představení hry Oráč z Čech z roku 1940. Souběžně je otevřena expozice Když jsem šel poprvé do školy čítající velkou sbírku českých i zahraničních slabikářů. Opomenout byste v Žatci ale neměli **největší muzeum chmele** na světě. Na více než 4 000 m²

Oblastní muzeum v Lounech

se rozkládá naučná expozice „zeleném zlatě“ od výsadby přes pěstování až po konzervaci a vývoz.

Kdo by se chtěl dozvědět něco o historii severozápadních Čech, měl by navštívit **Oblastní muzeum v Lounech**. Kromě historické expozice zde naleznete přírodovědné a společenskovední sbírky exponátů geologie, botaniky, etnologie a jiných vědních oborů.

Pokud tedy navštívíte Dolní Poohří a počasí vám nebude zrovna přát, nezuofejte a navštivte některé z našich galerií či muzeí. I tak si z regionu odvezete nové zážitky a poznatky.

Destinační agentura Dolní Poohří, o.p.s.
 nám. Prokopa Velkého 1951
 438 01 Žatec
 mobil: +420 731 086 714
 e-mail: info@dolnipoochri.eu
www.dolnipoochri.eu; www.cykloohre.cz

Městské muzeum v Kadani

Náměstí Dr. E. Beneše

Kláštorec nad Ohří

– město porcelánu

Přijměte naše pozvání do města Klášterce nad Ohří, perly Podkrušnohoří. Najdete nás na rozhraní Krušných a Doupovských hor v severozápadních Čechách v malebném údolí řeky Ohře. Město se pyšní zámekem, ve kterém se nachází muzeum porcelánu. Obklopuje ho anglický park, na který plynule navazuje lázeňský areál Evzenie, kde vyvěrají tři minerální prameny.

Za návštěvu stojí také thunská porcelánka, která byla založena v roce 1794, a je tak druhou nejstarší porcelánkou u nás – šlechtický rod Thunů je úzce spjat s dějinami města. Pobyt ve městě si můžete zpestřit také návštěvou muzea hodin poblíž kláštereckého náměstí. Naproti muzeu se pod věží klášterecké radnice nachází městská galerie Kryt, která si v roce 2019 pro své návštěvníky připravila výstavu připomínající výročí s devítkou na konci.

V září to byla výstava odkazující na rok 1939 a také na vznik Protektorátu Čechy a Morava a začátek druhé světové války, nejničivějšího vojenského konfliktu v lidské historii, během kterého přišlo o život přibližně 60 milionů lidí – 20 milionů vojáků, 40 milionů civilistů – z nich bylo v závislosti na zdroji až 11 milionů obětí holocaustu.

Lázeňský dům Evzenie

A právě téma holocaustu, tuto smutnou kapitolu našich dějin, připomíná největší část výstavy. Ta další témata se pak dotýkají zásadních dat druhé světové války v Protektorátu Čechy a Morava. Prohlédnout si můžete trojrozměrné předměty – zbraně, mince, předměty denní potřeby a dále také listinný materiál, fotografie či kresby –, protože o životě v ghettu a životě těch nejmladších obětí v současnosti hovoří pouze básně, deníky a tisíce kreseb. To jediné, co po nich zůstalo.

Druhá výstava připomene rok 1989 a s ním 30. výročí pádu komunistického režimu v Československu. K vidění budou fotografie odkazující na události, které předcházely sametové revoluci – ekologické demonstrace v Teplicích na fotografiích Miroslava Rady, dlouholetého fotografa Deníku,

Zámek Klášterec nad Ohří – muzeum porcelánu

Plakát k cyklu Osudové Devítky

a dále fotografie Lenky Hatašové s příznačným názvem „30“ – třicet fotografií připomínající průběh 30. výročí sametové revoluce v Praze.

Celou sérii uzavře výstava grafik Josefa Čapka, českého malíře, grafika a spisovatele, bratra spisovatele Karla Čapka, který zemřel v koncentračním táboře Bergen-Belsen. Výstava je plánována na prosinec 2019 a leden 2020, protože v příštím roce si připomínáme 75 let od jeho smrti.

V rámci oslav 30. výročí pádu komunistického režimu se uskuteční 16. listopadu 2019 ve městě vzpomínková akce, jejíž součástí budou další výstavy, divadelní představení a koncerty **Václava Koubka**, **Tiché dohody** a **Lenky Dusilové**.

Turistické informační centrum
 nám. Dr. E. Beneše 85
 431 51 Klášterec nad Ohří
 tel.: +420 474 359 687
 e-mail: icklasterec@muklasterec.cz
 www.klasterec.cz

Galerie Kryt v objektu radnice

Hrát bridž s osudem

Mario Petrovský se narodil 20. 4. 1932 v židovské rodině úspěšného podnikatele Jindřicha a Růženy Petrovských. Tatínkovi rodiče, Eduard Pick a Anna, rozená Kernová, žili v Ledči nad Sázavou. Rodiče maminky, Adolf Fischer a Ottilie, rozená Fantlová, žili v Písku. Mario měl ještě starší sestru Evu (*2. 4. 1923).

Mario Petrovský, září 2019

Před válkou žili s rodiči v pražské Bělského ulici (dnes Dukelských hrdinů). Po vyhlášení protektorátu (1939) jako Žid už nesměl chodit do základní školy v ulici Vinařská (dnes Fr. Křížka, Bubny), proto asi rok docházel do židovského kroužku na Vinohradech. „Pak začalo dost drastické období, protože plno dětí už si se mnou nechtělo hrát. Začal jsem chodit s hvězdou a ve svém dětském myšlení jsem si připadal jako nějaké prašivé zvíře.“

V říjnu 1941 dostala celá rodina – rodiče, Mario, sestra a babička Ottilie Fischerová – předvolání do transportu. Museli se dostavit do sběrného místa v Praze-Holešovicích, do hal, které patřily Radiopaláci. Po několika dnech odešli pěšky na nádraží (dnes Bubny). „Po stranách ulice stálo plno lidí a někteří se na nás dívali s uspokojením. Ti, kdo s námi cítili, tam asi nestáli.“ Naložili je do vagonů a vlak vyjel do stanice neznámo. Jednalo se o druhý transport Židů z Prahy do ghetta v polské Lodži s označením B, 21. října 1941, v počtu 1 000 osob. Tatínek jako číslo 932, maminka 933, babička 934, sestra Eva 935 a Mario 936. Jak dlouho jeli, si Mario nevzpomíná. Od 16. 10. (transport A) do 3. 11. 1941 (transport E) odjelo z Prahy pět transportů do ghetta v Lodži, celkem 5 000 lidí – přežilo 272. Další členové rodiny byli deportováni do terezínského ghetta, kde zemřeli, nebo byli dále transportováni do nacistických koncentračních táborů na území Polska, kde zahynuli.

Když přijeli do Lodže, byl celý transport ubytován patrně ve škole, kde byla samospráva a vařilo se tu. „Lodžské ghetto (Litzmannstadt Ghetto) bylo město, které bylo obehnané dráty, jež byly místy nabitě proudem. Středem projížděla tramvaj, která byla také ohraničena dráty, a v ní jezdili normální lidé z Lodže, z míst, která nepatřila k lodžskému ghettu. Když se šlo přes mosty, které vedly přes ulice a silnice, kudy jela tramvaj, bylo vidět normální lidi, ne vězně.“ Zakrátko je přestěhovali do domu v ulici Cranachstrasse 22/16, kde byl všem pěti přidělen pokoj o velikosti asi 20 m². Na záchod se chodilo na latrínou, voda se musela pumpovat a nosit, vařilo se na kamínkách. „Pamatuji si, že se vždycky dělalo znamínko na chlebě, kolik se může sníst. Otec chleba vždycky slavnostně rozbaloval, krájel a rozdělával. Chleba byl pro nás to nejlepší, vždycky jsem říkal, že chleba je to nejlepší, co je.“ Všichni samozřejmě začali pracovat v tzv. Nadelwächtereii. „Seděli jsme v takové velké místnosti,

Jindřich Petrovský, tatínek Maria

Růžena Petrovská, rozená Fischerová

Mario se sestrou Evou a tatínkem

každý na vysoké barové židličce, a před sebou jsme měli kovadlinku a dostávali jsme jehly, které měly velké ouško. Naším úkolem bylo jehly srovnat, aby se daly použít. Ale ne jako se srovnává hřebík. Protože byly z ocele a člověk se musel naučit, kde bouchnout, aby se to vyrovnalo. Než jsem se to naučil, schytl jsem pohlavku a facek a křiku.“ Za nějaký čas přešel do továrny, kde dělal poslíčka, nosil poštu a předával různé věci. „Nevýhoda byla v tom, že továrna byla za dvěma mosty, musel jsem chodit pěšky a bylo to daleko. Pokud člověk neměl odvahu a nepřešel přes hlavní náměstí ve středu Lodže, kde byl židovský starosta a kde bylo SS. Cesta vedla přímo vedle dráhy a dalo se přejít jedině tak, že jsem se postavil u těch zadrátovaných dveří do pozoru a nahlásil jsem Němci, který tam měl hlídku, jestli mi dovolí přejít. Když mi to dovolil, tak jsem si ušetřil tři čtvrtě hodiny pochodu.“ Mario se časem spřátelil s polským chlapcem ze stejného domu a díky němu se za rok naučil plyně polsky a trochu jidiš. Matka pletla a odevzdávala, co upletla, za což dostávala každý den polévku (přiděl navíc pro pracující). Sestra šila bačkory, ale co dělal otec, si nepamatuje. S dětmi nejraději hrál kamínky (šest kamínků se vyhazuje a chytá). Když si jednoho dne hrál s dětmi, došlo k uzávěře, kdy sbírali lidi bez ohledu na stáří do nějakého transportu. Sebrali i Maria. Rodiče marně intervenovali. Naštěstí sebrali víc lidí, než potřebovali, proto Maria zase pustili. V roce 1944 se začalo mluvit o povstání ve varšavském ghettu.

Krátce nato začali evakuovat lodžské ghetto. „Nedokážu přesně říct, jak dlouho evakuace trvala. Nakonec nás naložili do nákladního vagonu pro dobytek – bylo nás tam 106 nebo 108, který byl uzavřený a jen ve dvou horních rozích byla malá okénka. Byl tam samozřejmě kýbl, kam jsme chodili na záchod, každý měl nějaké jídlo, které si vzal s sebou, a každý měl povolené určité zavazadlo.“ Jak dlouho jeli, už neví, ale vzpomíná, jak se otevřela vrata vagonu a všechny je vyhnali ven. Zavazadla zůstala ve vagoně. „Vtom ke mně někdo přistoupil, snad někdo ze Sonderkomanda, který mi řekl: Sag, du bist 16 Jahre. To bylo všechno. Hned se tam stavěly řady mužů a žen. Šel jsem s matkou za ruku a viděl jsem, že otec stojí v druhé řadě. Vytrhl jsem se matce a běžel k otci. Matka dodnes tvrdí, že tím jsem jí i sobě zachránil život, že kdybych šel s ní, že bychom šli pravděpodobně do plynu, jako všechny matky s dětmi.“ Takhle šla matka

Jindřich, Růžena, Eva a Mario Petrovští

s již dospělou sestrou Evou, což je zachránilo. Před kontrolou museli všichni asi deset metrů běžet, aby viděli, že jsou zdraví. „Mě se jen zeptal: Wie alt bist du? Tak jsem si vzpomněl a řekl: Sechzehn. A on řekl: Links.“ To byla vstupenka do tábora, ale „Rechts“ byla cesta do plynu. Tak se ocitli v koncentračním táboře Osvětim-Březinka. V táboře je svlékli, oholili a všechno jim sebrali, kromě bot. Mario zůstal s otcem, dostali vězeňské šaty a umístili je v bývalém tzv. cikánském táboře v dlouhých dřevěných budovách (tzv. komíny uprostřed). Ženy byly zvlášť, matku a sestru od příjezdu už neviděl. „Jednou jsem měl takový zářivý okamžik, asi pět dní po příjezdu jsme se náhodou setkali s mým bratrance Tomanem Brodem. Byl za plotem a podal mi pro otce cigaretu a řekl, že viděl matku a sestru, že šly nějakým transportem. Tak jsem věděl, že ještě žijí, že nešly do plynu.“ Tohle si ale Mario uvědomil až později, když přišli, neměli ponětí o tom, že by někdo mohl jít do plynu, že plynové komory vůbec existují. Mezi vězni se vědělo, že se zachrání jen ten, kdo z tábora odejde jinam na práci. Propustkou bylo vytetované číslo na předloktí. „Mně se poštěstilo dostat se do jednoho z transportů ještě před otcem.“ Odešel do uzavřeného bloku, ale odtud ho vyhodili, že jich je moc. Stál venku, plakal. Tu ho oslovil nějaký táborový funkcionář a ptal se, proč pláče. Řekl, že měl jít na práci, ale vyhodili ho. Vzal

Petr, Mario a Robert, vojní elévéové, 1945

Mario s maminkou, Praha 1945

ho a zařadil znovu do transportu. Mario netuší, jestli mohlo být víc lidí v transportu, nebo vyndal něčoho jiného, jen ví, že mu vytetovali „vytoužené“ číslo B-8063. Hrozně to bolelo, ruka mu otekla, přesto byl rád. Od té doby se s nikým z rodiny už neviděl. Byl sám, musel hledat nové přátele. Bylo mu dvanáct, ale uvažoval jako dospělý, věděl, že nemůže plakat, nemůže naříkat, jinak by tu nebyl. Nejprve šel do tzv. Mauerschule, kde se učil zedničit. Většinou tam byly starší děti, jeho vrstevníků se zachránilo málo a z mladších jen dvojčata, co byla na pokusech. „Byl jsem v té škole a najednou za mnou přišli nějací lidé, kteří mluvili česky a řekli mi, že mě chtějí dostat do nemocnice, že tam jsou čeští lékaři, kteří se o mne postarají. Ve všech táborech byla taková tendence, že se sdružovaly národnosti. Mezi Čechy a Slováky jsem viděl, že se pokoušejí zachraňovat lidi a shánět jim lepší místa.“ Řekli mu, že se musí přihlásit do nemocnice kvůli průjmu, ale při prohlídce nesmí jít na záchod, aby nepoznali, že blafuje. V přijímací místnosti byly otevřené záchody, kde seděli jeden vedle druhého. Dostal pár facek, křičeli na něho, cítil se strašně, ale věděl, že nesmí jít, že jde o bytí a nebytí, jinak ho umlátí. Tak se dostal do nemocnice, kde se ho ujali lékaři Roubíček a Herrmann. Ležel na oddělení v I. patře bloku 24. Časem přešel z oddělení na práci pomocného vrátného dole v nemocnici. Zařizoval různé věci, pomáhal při rozdávání, ale dostal svrab. Dali ho na zvláštní oddělení, kde se s pomocí lékařů ze všeho dostal. Měli ale strach ho déle držet na izolaci, proto byl předán do nemocnice, snad na bloku 25, kde byla infekce. Díky infekci tu dostávali vězni tzv. dopolední polévku, vodovou krupicovou kaši, ale bylo to jídlo. „Jinak jsme dostávali jen dvacet pět deka chleba na den, ale ve skutečnosti to bylo

jen asi dvacet deka, protože než se to k člověku dostalo, tak z toho napřed ukradl kousek Blockältester, pak Saalältester a bylo toho pořád míň. K tomu byla jedna lžička marmelády nebo jedno deka margarínu. K tomu polévka a ráno a večer káva nebo čaj. To byla celá strava.“ Na infekci byl na oddělení, kde byli vězni s rúží, jen nechápe, že to nedostal. V lednu 1945 začaly tzv. pochody smrti. Měl se rozhodnout, jestli půjde, nebo ne. Lékaři to rozhodli za něj. Věděli, že by nepřežil, proto zůstal až do konce v nemocnici s dalšími dvěma chlapci – Robertem Freundem z Nitry a Petrem Abelesem (jedním z „pokusných“ dvojčat Dr. Mengeleho).

Dozorčí personál SS z Osvětimi utekl 20. a 21. 1. 1945, ale 20. 1. si měli všichni osvětimitští vězni nastoupit, patrně měli být postříleni. Němci už ale neměli dost času. „Dospěli začali vytvářet samosprávu, zajistili hlídky, ale napětí bylo velké, protože se ještě několikrát objevilo německé auto, brali si ještě nějaké potraviny ze skladu apod.“ Začalo drancování budov, kde bylo oblečení a boty. Osvětim byla osvobozena Rudou armádou 27. ledna 1945. „Nejkrásnější moment byl, když nás osvobodili Rusové. Bylo velké objímání a vyvařování a my tři chlapci jsme byli stále pohromadě s jedním mužem, který nás měl na starost.“

Cílem chlapců a dospělého muže se stalo najít čs. armádu a bit nacisty. Slyšeli, že naše armáda je v Krakově (asi 70 km od Osvětimi). Vydali se tedy pěšky, s sebou měli vodku, kterou cestou dávali Rusům, aby je kus cesty svezli. Když přišli do Krakova, řekli jim, že tu už armáda není, že se vydala směrem na Slovensko. Rozhodli se jít dál, obstarali si doklady, někdy je někdo svezl, někdy zadarmo, někdy za vodku. Spali, kde se dalo. Svobodovu armádu dostihli, když se měla přesunout do Popradu. Vojáci je vzali s sebou jako civilisty. V Popradu žádali na velitelství o vstup do armády (marně). Dostali se k nejvyššímu veliteli, který rozhodl, že se do armády dostanou jen tak, že si je rozeberou důstojníci. Mario vstoupil tedy do armády v hodnosti vojín-elév u štábního kapitána Dr. Körnera (po válce Kerner). Nebydlel v kasárnách a chvíli trvalo, než dostal uniformu (rubášky a onuce). Körner vedl v Popradu důstojnickou školu a Mario tu byl jako spojka na telefonní ústředně. Když se fronta stěhovala z Popradu, šel s Körnerem. „Dostali jsme se do Liptovského sv. Mikuláše a v té době už se v Košicích tvořila čs. vláda a Dr. Körner byl povolán do Košic k ministru Majerovi. Odjel jsem s ním do Košic a bydlel jsem s ním. Byl jsem vlastně jako jeho syn a chodil jsem po Košicích. Dr. Körner se stal poradcem naší vlády a s touto nově utvořenou vládou jsem se dostal do Prahy.“

Zpočátku bydlel Mario u Dr. Körnera. Netuší, že tatínek zemřel 28. 3. 1945 v Kauferingu, babička Ottilie 1. 9. 1942 v ghettu Lodž, stejně jako její bratr Leo 26. 10. 1941. Sestry babičky prošly Terezínem, kde Olga 26. 3. 1944 zemřela, stejně jako její manžel František 26. 9. 1944. Sestra Helena zemřela 26. 10. 1942 v Lublinu, Hermína 20. 1. 1943 v Osvětimi, stejně jako sestra Terezie v září 1943,

Svatba Maria a Aleny, 3. 8. 1957

Mario jako šéfkuchař Four Seasons, Netanya, Izrael

bratr Gustav v říjnu 1944 a Arnošt 28. 10. 1944. Bratr tatínka Jiří zahynul v ghettu Lodž 1944 a sestra Štěpánka, která prošla ghettem Terezín, zahynula v Rize 15. 1. 1942. Další tatínkova sestra Olga, maminka historika Tomana Broda rovněž prošla Terezínem a zahynula 15. 12. 1943 v Osvětimi. Toto je jen malý výčet osudů nejbližší rodiny Petrovských, kde nejsou osudy jejich manželů, manželek, dětí... Mario se začal shánět po svém příbuzenstvu. První cesta vedla k vychovatelce, která ho vykoupala a umyla ve vaně, jako kdysi, když byl malý. Od ní se dozvěděl, že bratr tatínka Karel Pick (26. 3. 1894 – ????) přežil válku v Praze ve smíšeném manželství (manželka Jiřina, synové Lubor a Jiří) a nakrátko se Maria ujal. Po návratu maminky a sestry, osvobozených v německém Salzwedelu, koncentračním táboře v Sasku-Anhaltsku, se Mario „vzdal vojenského mundúru“ a začal chodit do školy. Věkově patřil sice do tercie, ale ztratil příliš mnoho času. Gymnázium dochodil do kvarty, dál ale studovat nemohl, protože se měl učit latinu a cizí řeči, a neznal dobře ani českou gramatiku. Rodinná rada proto rozhodla, že půjde na řemeslo, na kuchařinu. Chodil do Baxovy školy na Žižkově a první místo, kde se učil, byla Valdštejnská hospoda. V té době se Dr. Körner stal předsedou UNRRA (Správa Spojených národů pro pomoc a obnovu) a v roce 1948 tajně opustil republiku. Mario se 3. 8. 1957 oženil s Alenou Štěrdrónskou (*12. 12. 1936) a v roce 1968 odjeli i s Mariovou matkou do Izraele. „Nebylo to zpočátku snadné, ale jako kuchař jsem mohl pracovat v mnoha hotelích.“ Mimo jiné také jako šéfkuchař Four Seasons, v Netanya, 30 km severně od Tel Avivu. „Po listopadu jsem byl jedním z prvních, kdo se sem vrátil. Strávili jsme tu s manželkou dovolenou a vrátili se natrvalo.“

Pro Památník Terezín, Luděk Sládek

PAMÁTNÍK TEREZÍN

národní kulturní památka

www.facebook.com/TerezinMemorial
www.pamatnik-terezin.cz

Liberecký kraj

Welcome to
CRYSTAL
VALLEY

26/10 — 27/10/2019

Víkend Křišťálového údolí

Křišťálové údolí je území, které propojuje sklářské, bižuterní a šperkařské firmy v Libereckém kraji. Můžete se tu seznámit s tradiční výrobou od lustrů, přes vánoční ozdoby, skleničky, šperky až po tavené plastiky.

V kraji se sklo a šperky vyrábějí už po několik staletí. Živá současnost téhle tradice je ale nejen v nádherných výrobcích, obdivovat můžete i samotný proces výroby, která se mnohde příliš neliší od té před sto lety. Je to strhující a jedinečný zážitek.

Vítejte v Křišťálovém údolí. Pro veřejnost tu je otevřeno více než 50 firem, muzeí i škol! Mnohé z nich se představí už o VÍKENDU KŘIŠŤÁLOVÉHO ÚDOLÍ ve dnech 26. - 27. října 2019.

www.crystalvalley.cz
f/visitcrystalvalley

Nosorožec Sudán...

Je příjemným zjištěním, že kruhové objezdy u nás nemusí být jen obávané, ale naopak vyhledávané. Poté co se ve Dvoře Králové nad Labem rozhodli umístit na kruhový objezd plastiku nosorožce, obliba průjezdu patrně vzroste. Jedná se totiž o sochu Sudána, posledního samce severního bílého nosorožce.

Pokud pomineme skutečnost, že je Sudán velkým symbolem ochrany zvířat žijících ve volné přírodě, je zcela jistě nejznámějším zvířetem dvorské zoo. Cesta Sudána z Afriky do Dvora Králové a po více než 30 letech opět zpátky do Afriky je vizitkou snažení dvorské zoo, která zvířatům z Afriky poskytl útočiště k množení a dnes se je snaží vracet na bezpečná místa v Africe. Proto se také Sudán

dívá právě do Sladkovského ulice, vedoucí k muzeu a safari parku.

Autory sochy jsou kameník Jan Brož a umělecký kovář Pavel Vágner. Socha je vysoká bezmála 180 cm, váží úctyhodných pět tun a její výroba zabrala autorům více než tři měsíce. Cena díla byla 384 tisíc Kč. Socha ukrývá tubus se vzkazem budoucím generacím, dobový tisk a pár dalších drobností. -lgs-

foto © Archiv města Dvůr Králové nad Labem

Smrt kletého vojevůdce (595 let)

Kdyby existovaly v 15. století sociální sítě, určitě by celosvětově přenášely zprávu o smrti neporaženého husitského vojevůdce. Když v říjnu 1424 hejtman Jan Žižka skonal, určitě si jeho odpůrci oddychli a doufali, že se tím situace v českých zemích vyřeší a husitství rychle skončí.

Jan Žižka z Trocnova se narodil v roce 1360 v Trocnově na rodové tvrzi. Nejprve byl zemanem, ale jako hospodář se mu nedařilo a o svůj majetek přišel. Počátkem 15. století se stal součástí skupiny lapků lupiče Matěje. Tato tlupa útočila zejména na majetek rodu Rožmberků, jehož rozpínavost nebyla příjemná ani králi Václavu IV. V roce 1409 získává Žižka od krále milost a vstupuje do jeho služeb. O rok později se pod velením Jana Sokola z Lamberka zúčastnil bitvy u Grunwaldu (15. 7. 1410), kde viděl použití vozové hradby. Ve stejné době začal navštěvovat také kázání mistra Jana Husa, jehož smrt na hranici (1415) se Žižky velmi dotkla. Když začaly husitské nepokoje, postavil

Smrt Jana Žižky, Josef Mánes

se do jejich čela. V následných husitských válkách sehrál důležitou roli coby geniální vojenský strateg, který nebyl nikdy poražen. Stal u zrodu husitské vojenské doktríny, jejíž významnou součástí se stala nová bojová technika – vozová hradba. Žižka umírá 11. října 1424 u Příbyslavi během tažení na Moravu. Většina historických pramenů uvádí, že slepý vojevůdce zemřel na následky hlízy moru. Pravděpodobnou příčinou smrti byl ale nejspíš velký nežit, jehož léčba by dnes vyžadovala chirurgické ošetření a antibiotika. Žižka tak mohl klidně zemřít na otravu krve po neodborném zásahu ranhojiče.

Drahomíra Samková

foto © Wikimedia Commons, autor KARELJ

Pohled na Berounku kousek od Zvíkovce; nedaleko je trojmezí okresů Rokycany, Plzeň-sever a Rakovník

Vatovec se dříve používal v léčitelství k zastavení krvácení z ran

Od Chříče až po Zvíkovec

Houbařskou lokalitu na jihovýchodním okraji CHKO Křivoklátska jsem objevila náhodně, když jsme se šli z obce Chříč, kde naše putování začíná, koupat do Berounky. Z původního plánu málem sešlo, jelikož houby, hlavně koloděje a kozáci, byly téměř na každém kroku, a tak se procházka strhla ve sběr všeho, co nám přišlo do cesty, se slovy: „Dívej, tady taky!“ Přes množství kovářů, hříbů hnědých, dubových, suchohříbů, bedel, masáků, holubinek révových a nazelenalých, a dokonce i vatovce jsme se k vodě div nedostali.

Název koloděj pochází od kožovitého hnědého povrchu klobouku, barvou podobného kolářské zástěře

Původ názvu obce Chříč není zcela jasný. Spekuluje se o tom, že se jedná o slovo odvozené od slova křoví – původně se obec jmenovala Křovíč. Faktem je, že křovisek, remízků i hlubokých lesů je kolem mnoho. Přímo v obci naleznete zámek, muzeum každodennosti a také vyhlášený minipivovar. Tam se můžete před cestou osvěžit místními pivy s názvy jako Pazdrát, Karbaník, Vzkříšení, či ochutnat osmičku Pařez určenou všem, kteří chtějí nepotupným způsobem zahnat žízeň a přitom budít zdání střizlivosti. Potom už hurá do lesa a pozor,

abyste v kopcovitém terénu o nějaký ten pařez nezakopli.

V Chříči se dále po zelené turistické značce dostanete do vsi Studená, kde se dáte na prvním rozcestí vlevo a dále už půjdete po neznámé cestě nejprve mezi poli a loukami a posléze lesem, kde byly hříby vidět už hned z cesty, a nemuseli jsme tudíž ani extra daleko zacházet.

Pokud byste však „zabloudili“ vlevo od cesty k nedalekým ohradám se skotem, mohli byste mít také štěstí a najít vatovec neboli pýchavku obrovskou, vhodnou na řízky.

Z pastviny jsme se dali ke zpočátku listnatému lesu, kde jsme u potoka našli dva obrovské hříby koloděje, jimiž započalo sbírání téměř na každém kroku. Někteří houbaři modrající hříby nesbírají, není se ale čeho bát. Od nejdleho hříbu kříště koloděj poznáte podle chuti, která není hořká, a podle lokality. Koloděj roste pod buky, duby, lipami, břízami, habry a lískami, se kterými tvoří mykorhizu. Zajímavostí je, že cca 20 km od Chříče se nachází mykologická lokalita Kněževes, kde je hřib koloděj nejhojnějším druhem a díky jehož výskytu začala obec houby chránit.

Dále jsme pokračovali lesem, poměrně strmým srázem dolů, nacházeli jsme jak suchohříby, tak hříby hnědé a zejména mnoho kozáků. Došli jsme až k Berounce, kde bylo pár stavení, místo nese název Pod Dubjany.

Dubjany neboli Dubjanský Dvůr je zaniklá ves, vyplněná za husitských válek. Rostly zde bedly, klouzky a pod vrubami také mnoho pečárek zápašných neboli žampionů zápašných, které jsou nejdle. Od jedlých druhů je poznáte podle charakteristické vůně, hranatějšího tvaru plodnic, a když do tohoto druhu škrábnete nehtem, ihned zežloutne. V lese nad Dubjany se nachází přírodní rezervace Dubensko s tisovým hájem, kde lze spatřit i vzácnou lilii zlatohlavou.

Od Berounky můžete pokračovat dále, kde se po neznámé lesní cestě po překonání strmějšího kopce dostanete na silnici spojující Chříč a Zvíkovec, který je cílem našeho putování, a můžete tu obdivovat i stejnojmenný zámek.

Simona Albrechtová

Cílem našeho putování je Zvíkovec

Byli jsme při tom 1989 očima kameramanů České televize

Dějiny nejsou příběhem, ale skládají se z příběhů. Každý je vidí jinak, každý je jinak prožívá. Tato kniha nabízí možnost podívat se na tehdejší dynamickou dobu deseti páry očí, které měly lepší schopnost vidět ten správný okamžik tehdejšího času.

Kniha je osobní, zejména fotografickou reflexí událostí roku 1989 očima tehdejších studentů žurnalistiky a dalších škol či fotografů a kameramanů, kteří většinou stáli teprve na počátku své profesní dráhy. Dokumentovali první demonstrace začátkem roku 1989 a zejména dramatické listopadové události. Zachytili i momenty symbolizující konec totalitního režimu, ať již v podobě odstraňování ostnatého drátu a volného průchodu přes hranice či první prezidentské inaugurace Václava Havla nebo prvních svobodných voleb po sametové revoluci. Reportážní fotografie nepořizovali v rámci školního či pracovního zadání, nýbrž z vlastní iniciativy, v euforii z převratných událostí té doby a s motivací zachytit alespoň určité momenty zásadní společenské změny. Přes sto sedmdesát fotografií tak zároveň vydává autentické svědectví o autorech samých, o jejich entuziasmu a zápalu pro věc. Fotografická kniha deseti kameramanů Zpravodajství

ČT proto ani nemůže být uvedena jinak než předmluvou jednoho z jejich kolegů – studenta fakulty žurnalistiky patřícího mezi hlavní organizátory studentské „revoluční novinářiny“, stávajícího ředitele zpravodajství a sportu České televize Zdeňka Šámala. Tato česko-anglická publikace je vybavena stručným historickým exkurzem a kalendářem sametové revoluce v Československé televizi.

Autoři fotografií: Martin Grošup, Vratislav Hůrka, Michal Hýbek, Evžen Janoušek, Petr Klíma, Pavel Krumphanzl, Pavel Otevřel, Miroslav Plocek, Lubomír Stiburek, Jiří Venclík

Historický exkurz: Adam Havlík, Ústav pro studium totalitních režimů

Kalendářium ČST: Daniel Růžička

? Jako počátek sametové revoluce chápeme dramatické události na Národní třídě, kde příslušníci Pohotovostního pluku Veřejné bezpečnosti brutálně zasáhli proti průvodu studentů. Který den k nim došlo?

- a) 28. října 1989
- b) 7. listopadu 1989
- c) 17. listopadu 1989

Své odpovědi nám posílejte do 15. října z www.kampocesku.cz/souteze nebo poštou na adresu redakce. Tři autoři správných odpovědí obdrží od Edice ČT knižní dárek.

Knihy z Edice ČT zakoupíte v běžné obchodní síti nebo v internetovém knihkupectví České televize www.ceskatelevize.cz/eshop. Novinky můžete nově sledovat i na www.facebook.com/ediceCT.

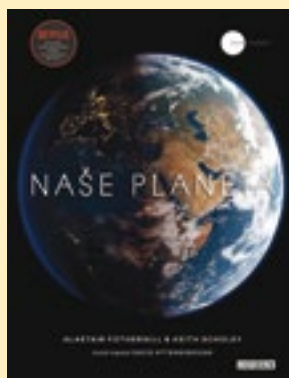
Fothergill Alastair, Scholey Keith Naše planeta

Důsledkem celosvětového dopadu lidské činnosti na svět a přírodu kolem nás dochází na naší planetě k zásadním změnám. Je nejvyšší čas začít pracovat na její záchraně! Jak se však dozvíte v této knize, v každém koutě světa se našťestí ještě setkáváme s příběhy, které dokládají obdivuhodnou odolnost přírody a dávají naději, že obnova je stále ještě možná. Výpravna publikace Naše planeta je plná úchvatných fotografií zvířat a přírodních scénérií a tvoří pozoruhodný doprovod stejnojmenného původního dokumentárního seriálu společnosti Netflix. Tento mimořádný projekt pomocí strhujících dokumentárních snímků a také nejnovějších vědeckých poznatků podává zprávu o aktuálním stavu naší planety a naléhavě přispívá k celosvětové diskusi o tom, že máme opravdu nejvyšší čas pokusit se o její záchranu.

cena: 599 Kč
www.luxor.cz

Hana Bergmannová Klímová Dobrodružství pana Wellingtona

Dobrodružství pana Wellingtona je příběh o britském bombardéru Vickers Wellington, který od druhé světové války sídlí v nejménovaném aeroklubu v Čechách. Vzpomíná na československé letce, kteří stejně jako on za války sloužili u 311. československé bombardovací perute RAF. Vyprávění pana Wellingtona s napětím naslouchají jeho okřídlení kamarádi v hangáru: letadla Čmelák, Andula, Vosa, Sokol, Sirius, vrtulník Kolibřík a také staré rádio Telefunken. Dva desetiletí kluci, Tonda a Eda, synové pilotů aeroklubu, mají v panu Wellingtonovi svou skrýš „bunkr“. Jednoho dne si hrají s Morseovým přístrojem pana Wellingtona. A ten jim náhle začne odpovídat. Hned jim svěří důležitý úkol: vypátrat ztracené československé letce z jeho poslední osádky. Vyprávění o panu

Wellingtonovi má v dětech vzbudit zájem o naši nedávnou historii a má jim přiblížit osudy našich letců, kteří bojovali v Anglii.

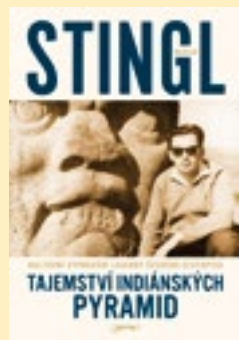
cena: 297 Kč
www.katzberg.cz

Miloslav Stingl Tajemství indiánských pyramid

Podivuhodný svět dávných Mayů v kultovním vyprávění legendy českého cestopisu.

„Otázky, jenom otázky,“ zapsal si E. E. Kisch, když okouzlen stanul v Mexiku před divy stavitelské kultury, které před stáletími vytvořili indiáni. Miloslav Stingl byl první Čechoslovák, který se vydal do Střední Ameriky, aby se pokusil vysvětlit alespoň část záhad, jež obestírají pyramidy, kamenné paláce, sochy a stély, které přežily věky, konzervovány pod nánosem hlíny a prachu. Letadlem, vlakem, autobusem, pěšky i na koni se vypravil po stopách Mayů, za poklady jejich měst. A neopomněl ani ty, kteří jako první, často s nasazením života, podnikali výpravy k odkrytí pohřbených pokladů. Bývalá mayská střediska v moři pralesů již vydala některá ze svých tajemství, i hluboké studně, kam kněží házeli dívky jako oběť, mayský kalendář byl dešifrován, Stinglovo vyprávění je však, jak je pro něj typické, nadčasové. Aktualizované vydání provázejí bohaté ilustrační materiály, dobové i současné fotografie, kreslené rekonstrukce mayských staveb a reprodukce indiánského výtvarného umění.

cena: 348 Kč
www.jota.cz

Tip na podzimní výlet? OSTRAVA!!!

Na den nebo přes noc?

Díky dobrému vlakovému i silničnímu spojení si můžete do Ostravy pohodlně udělat jednodenní výlet. Pokud si ale město chcete opravdu užít, zůstaňte na noc nebo dvě. Ubytovat se můžete ve stylových hotýlcích nebo hotelech mezinárodních řetězců. Cenově dostupným a přitom zajímavým řešením může být nocleh v hotelu VPI, který najdete přímo v areálu Dolních Vítkovic jen kousek od Bolt Tower.

Co rozhodně nevynechat?

Být v Ostravě a neprohlédnout si Dolní Vítkovice snad ani nejde. Bývalý průmyslový komplex se proměnil v jednu z nejnávštěvovanějších atrakcí republiky. Za návštěvu ale stojí také Lanek Park, Slezskoostravský hrad nebo vyhlídková věž Nové radnice, která je se svými 85,6 nejvyšší radniční věží v Česku. Naším podzimním tipem je pak zoologická zahrada s botanickým parkem, který v tomto období doslova hraje všemi barvami.

Gong, Dolní Vítkovice

Kam zajít večer?

Co třeba ochutnat produkty jednoho z 10 ostravských minipovarů? Nebo raději zajdete na známou Stodolní ulici? Její věhlas sice v posledních letech trochu pohasl, ale i tak tam najdete spoustu zajímavých podniků.

Kde se dobře najíte?

Přes den zajděte třeba do jednoho ze stylových bister, kterých se v centru vyvíjela pěkná řádka. Třeba Hogo Fogo bistro je sázka najisto. Večer pak stojí za projíždku tramvají restaurace Zámek Zábřeh nebo Loft, v centru zajděte třeba do Bernie's na Stodolní nebo do některé z restaurací na Masarykově náměstí.

Výhled z Vyhlídkové věže Nové radnice

Černá už je v Ostravě jen káva

Věděli jste, že za první republiky měla Ostrava v přepočtu na obyvatele více kaváren než Praha? Jen kavárny Fénix a Elektra disponovaly několika tisíci místy k sezení. To už je minulost, ale kavárenská atmosféra se do města v posledních letech vrátila v řadě malých, stylových podniků jako je třeba CØKAFFE nebo Ostravanka.

OSTRAVAINFO!!!

Další tipy na zajímavá místa a kulturní i společenské akce najdete na www.ostravainfo.cz nebo po příjezdu v turistických informačních centrech OSTRAVAINFO!!!, která nabízejí širokou škálu služeb i originálních suvenýrů.

OSTRAVAINFO!!!, pobočka Elektra

Navždy legendou RAF (105 let)

Josef František se narodil 7. října 1914 v Otaslavicích, asi 15 km od Prostějova. Po vyučení vstoupil do prostějovské Školy leteckého dorostu, kterou dokončil a stal se pozorovacím pilotem 5. letky 2. leteckého pluku. Po dokončení stíhacího kurzu byl zařazen jako stíhací pilot 4. stíhacího pluku 40. letky ve Kbelích.

Řídicí centrum bitvy o Británii, Uxbridge, Anglie

Památník bitvy o Británii, Folkestone, Anglie

Po vzniku protektorátu 15. 3. 1939 prchl do Polska, kde během německo-polské války v září 1939 plnil průzkumné a spojovací úkoly. Sestřelen byl 20. září a zachráněn polskými piloty. Před porážkou Polska 6. 10. 1939 dostal rozkaz 22. září odletět se zbývajících letadly do Rumunska. Zde byl internován, ale uprchl z internačního tábora

a v říjnu 1939 byl již ve Francii, kde zůstal s polskými letci a nepřipojil se k čs. letectvu. Není jisté, zda ve Francii podnikal stíhací lety. Dle svědectví ale sestřelil deset či jedenáct letadel, ale protože nejspíš bojoval pod pseudonymem, aby ochránil své příbuzné doma, patrně nepůjde jeho tamní působení objasnit. Po kapitulaci Francie odešel do Velké Británie a byl začleněn do 303. polské stíhací perutě na letišti Northolt. Na stíhače Hawker

Josef František, 1940 Hawker Hurricane Mk I., Památník bitvy o Británii, Folkestone, Anglie

Hurricane Mk.I se zapojil do závěrečné fáze bitvy o Británii. Během září 1940 dosáhl 17 jistých sestřelů německých letadel a jednoho pravděpodobného. Stal se nejlepším spojeneckým pilotem bitvy o Británii. Když se 8. 10. 1940 v 9.40 hod. vracel z hlídkového letu, jeho Hurricane Mk.I R4175 (RF-R) se zřítil v Cuddington Way v Ewellu. Příčinu havárie se nepodařilo objasnit. Pohřben byl na hřbitově v Northwoodu, v sekci polských letců RAF.

Model letounu J. Františka Hawker Hurricane Mk I. (R4175, RF-R), 303. polská peruť RAF

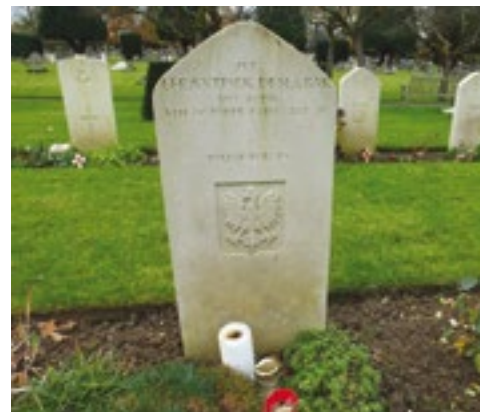
Josef František, 1940

Jméno Josefa Františka je zapsáno nesmazatelně do historie bitvy o Británii. Během této významné operace druhé světové války letci královského letectva Royal Air Force svedli boj na život a na smrt s Luftwaffe. Jako příslušník 303. polské stíhací perutě, nejúspěšnější jednotky RAF v bitvě o Británii, byl jejím nejúspěšnějším střelcem, stejně jako naším nejúspěšnějším pilotem a spojeneckým účastníkem bitvy o Británii vůbec. Nezkratná povaha Josefa Františka z něho učinila legendu československého, polského i britského letectva.

Luděk Sládek

Hřbitov Northwood, Anglie, sekce československých letců RAF

Hrob Josefa Františka, sekce polských letců, hřbitov Northwood, Anglie

Anketa TIC také na Slovensku

Anketa „Oblíbené turistické informační centrum roku 2019“, přesněji její první ročník, proběhla dle modelu české Asociace turistických informačních center také na Slovensku. Vyhlásovatelem byla Asociace informačních center Slovenska a provozovatelem Vydavatelství KAM po Česku.

Anketu navštívilo od 21. 6. do 31. 8. 2019 celkem 9 786 uživatelů. Z celkového počtu právoplatných hlasů 2 713 bylo ze Slovenské republiky 2 403 hlasů (89 %), z České republiky 218 hlasů (8 %) a z dalších zemí světa 92 hlasů (3 %). Z dalších zemí to bylo Rakousko (18 hlasů), Německo (14), Velká

Británie (14) a z exotičtějších zemí Turecko (3 hlasy), USA – Texas, USA – Colorado nebo Spojené arabské emiráty či Indie po jednom hlase.

Kompletní výsledky ankety, stejně jako výherce z řad hlasujících, budou zveřejněny na www.kamoslovensku.sk. -red-

POŘADÍ v krajích (1.–3. místo)	
Banskobystrický kraj	1 659
Informačné centrum Banská Štiavnica	766
Kultúrne a informačné centrum Kremnica	368
Turistické informačné centrum Revúca	291
Žilinský kraj	383
Turistické centrum Terchová	233
Informačné centrum Liptovský Mikuláš	140
Turistická informačná kancelária Zuberec	4
Košický kraj	269
Turisticko-informačná kancelária Rožňava	159
Turistické informačné centrum Spišská Nová Ves	55
Informačné centrum Košice	34
Trenčiansky kraj	122
Kultúrne-informačné centrum Trenčín	77
Turisticko-informačná kancelária Prievidza	42
1. Slovensko-české infocentrum Kohútka	2
Nitriansky kraj	90
Levická informačná agentúra	58
Turistické informačné centrum Nitra	32
Bratislavský kraj	78
TIC Bratislavská organizácia cestovného ruchu	52
Informačno-predajné miesto Čunovo	12
Informačno-predajné miesto Jarovce	10
Prešovský kraj	67
Mestská informačná kancelária Poprad	25
Tatranská informačná kancelária Starý Smokovec	13
Turistické informačné centrum Štrbské Pleso	9
Trnavský kraj	45
Infosen Senica	18
Informačno-predajné miesto Brodské	10
Turistická informačná kancelária Skalica	7

kraje / počty TIC / hlasování					
Kraj	TIC s hlasy	počet TIC	rozdíl	% podíl	
Banskobystrický kraj	10	10	0	100 %	
Žilinský kraj	6	6	0	100 %	
Košický kraj	6	7	1	86 %	
Trenčiansky kraj	4	6	2	67 %	
Nitriansky kraj	2	2	0	100 %	
Bratislavský kraj	6	6	0	100 %	
Prešovský kraj	7	9	2	78 %	
Trnavský kraj	6	6	0	100 %	
CELKEM	47	52	5	90 %	

Stežka korunami stromů Bavorský les

Návštěva Stežky v korunách stromů v Bavorském lese je velice lákavá. Od poloviny října zde vzniknou nové naučné stanice, které jsou zajímavé a unikátní. Zde se dozvíte mnoho informací a zajímavostí o živočiších, kteří žijí právě zde. Tak neváhejte a obohaťte se o nové zážitky i vy!

www.stezkavkorunach.cz

Böhmstraße 43, 94556 Neuschönau (Německo)

Stežka korunami stromů v oblasti Salzkammergut

Navštivte Stežku v oblasti Salzkammergut na vrcholu Grünbergu s výhledem na Gmunden a Traunsee. Objevte malebnou krajinu podhůří Alp a zažijte přírodu z jedinečné perspektivy. Lanovka spojuje cestu na turisticky rozvinutý Grünberg s městem Gmunden a již na cestě se návštěvníci mohou naladit na procházku ve vzdušných výšinách.

www.baumwipfelpfade.at

Karl-Josef-von-Frey-Gasse 4, 4810 Gmunden (Rakousko)

TIC PCT – Letiště Václava Havla – Terminal 1

Oblíbené informační centrum roku

Stejnomená anketa, jejímž vyhlášovatelem je Asociace turistických informačních center ČR a provozovatelem Vydavatelství KAM po Česku, zná své vítěze. Anketa na www.kampocesku.cz zveřejněná od 21. 6. do 31. 8. 2019 zaznamenala celkem 145 000 zobrazení, z toho 23 731 unikátních návštěv hlavní stránky ankety.

Hlasy bylo možné přidělit 449 certifikovaným TIC ve 14 krajích České republiky (435/2018). Celkem bylo odevzdáno 22 724 hlasů (18 403/2018), z toho ověřených 16 632 (15 582/2018). Neplatných hlasů bylo 7 052 (2 821/2018). V této fázi ankety využil pořadatel ankety na doporučení provozovatele svého práva prověřit platnost hlasů. Díky tomu došlo

ke korekci některých ověřených, nicméně podmínkám ankety neodpovídajících hlasů. Původní počet hlasů byl snížen na celkem 15 672 platných hlasů. Tato korekce změnila pořadí jak v celkovém umístění, tak i v některých krajích. V Anketě 2019 dostalo z celkového počtu 449 TIC alespoň jeden hlas 288 TIC, to je 64 % (63,45 %/2018) a žádný hlas

161 TIC, tedy 36 % (36,55 %/2018). Podrobné výsledky ankety, výherci v kategoriích kraj, absolutní vítěz a nově také vítězové v kategorii „zřizovatel – soukromý subjekt“, budou slavnostně vyhlášeny 7. 11. 2019 v rámci galavečera při členském fóru A.T.I.C. ČR v Praze. Vedle zmíněných ocenění bude tradičně udělena zvláštní cena Vydavatelství KAM po Česku a 14 cen pro hlasující, které věnovala rada A.T.I.C. ČR.

Výherci z řad hlasujících

petr.vagner@centrum.cz | ladislav.159@gmail.com | silerovam@seznam.cz | jan.janirek@innogy.com | jachva@volny.cz | t.matejovsky@tiscali.cz | monika.ticha@leonet.cz | buzovska.v@gmail.cz | adel.dankova97@gmail.com | petra.hirschova@email.cz | l.osicka@mu.turnov.cz | eliska.krawczyk@gmail.com | lucyglembkova@gmail.com | martinafczova@centrum.cz

Výherce bude kontaktovat sekretariát A.T.I.C. ČR a následně rozešle ceny. Všem výhercům blahopřejeme.

Výsledky posledního ročníku ankety ukázaly, že takto otevřený systém hlasování je v době rychlého rozvoje sociálních sítí snadno zneužitelný. Měli být anketa jakýmsi barometrem popularity TIC v oblasti domácího cestovního ruchu, musí držet krok s dobou. Věříme, že příští ročník bude více reflektovat kontexty v cestovním ruchu i ve společnosti.

-red-

kraj	kraje / počty TIC / hlasování			
	TIC s hlasy	počet TIC	rozdíl	% podíl
Jihomoravský	25	52	27	48 %
Jihočeský	26	40	14	65 %
Zlínský	17	21	4	81 %
Středočeský	28	42	14	67 %
Pardubický	20	35	15	57 %
Královéhradecký	29	49	20	59 %
Vysočina	24	35	11	69 %
Moravskoslezský	24	40	16	60 %
Ústecký	20	27	7	74 %
Plzeňský	21	30	9	70 %
Liberecký	13	17	4	76 %
Karlovarský	15	16	1	94 %
hl. město Praha	7	7	0	100 %
Olomoucký	19	38	19	50 %
CELKEM	288	449	161	64 %

TIC Visitor Centre Letiště Václava Havla Terminál 1

Co nabízíme

- naši pečlivě vyškolení pracovníci vám poradí nejlepší spojení nejen do centra města, ale i dalších regionů České republiky
- získáte u nás veškeré informace, které k návštěvě hlavního města budete potřebovat
- najdete u nás širokou řadu map, brožur a průvodců, základní materiály jsou dostupné v 11 jazycích
- TIC Visitor Centre Letiště Václava Havla Terminál 1

Aviatická, 161 08 Praha 6 – Ruzyně
tel.: +420 221 714 714
e-mail: tourinfo@prague.eu
www.prague.eu

TIC Visitor Centre Letiště Václava Havla Terminál 2

Co nabízíme

- vždy profesionální pracovníci vám poskytnou kompletní informace o Praze v několika jazycích
- získáte u nás inspiraci k návštěvě zajímavých míst mimo centrum
- zajistíme pro vás okružní jízdu, plavbu nebo procházku s průvodcem

TIC Visitor Centre Letiště Václava Havla Terminál 2
Schengenská, 161 08 Praha 6 – Ruzyně
tel.: +420 221 714 714
e-mail: tourinfo@prague.eu
www.prague.eu

TIC Visitor Centre Na Můstku

Co nabízíme

- naši profesionální pracovníci vám poradí, které kulturní akce si nemůžete nechat ujít
- najdete u nás speciální řadu suvenýrů i cestovatelské výbavy s pražskými motivy
- pomůžeme vám s výběrem procházky s průvodcem (privátní nebo z cyklu Pražské vlastivědy)

TIC Visitor Centre Na Můstku
Rytířská 12, 110 00 Praha 1 – Staré Město
tel.: +420 221 714 714
e-mail: tourinfo@prague.eu
www.prague.eu

Informační centrum Města Kutná Hora

Co nabízíme

- usměvavý personál je připraven poskytnout vám maximum informací pro pohodovou návštěvu Kutné Hory
- snadnou dostupnost – nacházíme se na hlavním náměstí
- prodej regionálních produktů s dlouholetou tradicí: víno, pivo, čokoláda a široký výběr knižních publikací

Informační centrum Města Kutná Hora
Palackého nám. 377/5 (Sankturinovský dům)
284 01 Kutná Hora
tel.: +420 327 512 378
+420 327 515 556
mobil: +420 731 801 004
e-mail: infocentrum@kutnahora.cz
www.kutnahora.cz

Turistické informační centrum Mělník

Co nabízíme

- víme toho opravdu hodně: co, kde, kdy, kdo, jak a někdy dokonce i proč
- co nevíme, zjistíme – vzhledem k počtu a rozmanitosti zodpídaných dotazů už bychom se skoro mohli vydávat za detektivní agenturu
- a pro případy, kdy dokonce ani Google neví, máme v TIC připravenou křišťálovou kouli

Turistické informační centrum
Legionářů 51, 276 01 Mělník
tel.: +420 315 627 503
e-mail: infocentrum@mekuc.cz
<https://ticmelnik.cz/>

Turistické informační centrum Poděbrady

Co nabízíme

- široký sortiment suvenýrů
- příjemný personál, který je ochotný se vším poradit
- inspiraci k návštěvě zajímavých míst v Polabí

Turistické informační centrum Poděbrady
Jiřího náměstí 19
290 01 Poděbrady
tel.: +420 325 511 946
e-mail: ticpodebrady@polabi.com
Facebook: facebook.com/ticpodebrady/
Instagram: www.instagram.com/infocentrum_podebrady/
www.pruhpolabi.cz
www.turistpropag.cz

Informační středisko město Jindřichův Hradec

Co nabízíme

- rádi a profesionálně zodpovíme všechny dotazy – i ty, co nesouvisí s cestovním ruchem
- vše řešíme s úsměvem a vstřícně
- máme širokou nabídku služeb, krásné propagační materiály a publikace o městě a regionu a spoustu suvenýrů v prodeji

Informační středisko
Panská 136/1
377 01 Jindřichův Hradec
tel.: +420 384 363 546
e-mail: info@jh.cz
www.infocentrum.jh.cz

Turistické informační středisko Nová Bystřice

Co nabízíme

- dostanete kompletní a vyčerpávající informace nejen o Nové Bystřici a okolí, ale také o celé oblasti České Kanady a sousedního Rakouska
- v příjemném prostředí kanceláře se můžete připojit na internet, nechat si okopírovat důležité dokumenty nebo si zakoupit suvenýr na památku
- veškeré kulturní akce zajišťuje právě informační středisko, získáte tedy i podrobné informace o kulturním dění ve městě

Turistické informační středisko Nová Bystřice

Mírové náměstí 54
378 33 Nová Bystřice
tel.: +420 384 386 909
e-mail: info@novabystrice.cz
www.novabystrice.cz

Turistické informační centrum města Třeboně

Co nabízíme

- vstřícný personál, který vždy rád poradí, abyste návštěvu Třeboně i regionu nestrávili blouděním, nýbrž si užívali krás, které nabízí
- nádherně zrekonstruované prostory historické budovy staré radnice, ve kterých od roku 2017 Turistické informační centrum sídlí
- širokou nabídku informačních materiálů, suvenýrů, knih a map regionu i blízkého okolí a možnost zakoupit si vstupenky na různé kulturní akce

Turistické informační centrum města Třeboně

Masarykovo nám. 1, 379 01 Třeboň
tel.: +420 384 721 169
mobil: +420 724 064 504
e-mail: info@itrebou.cz
www.itrebou.cz

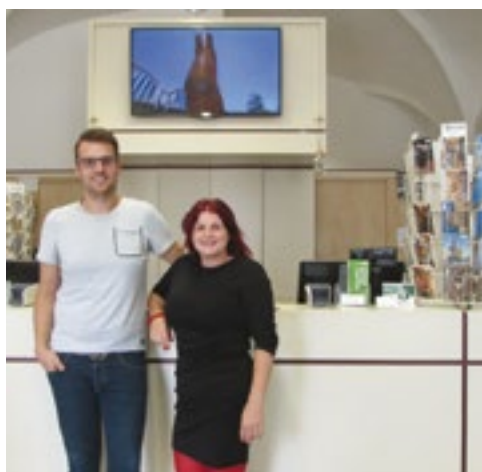

Turistické informační centrum města Plzně

Co nabízíme

- jsme profesionální za každých okolností
- k dispozici je u nás velké množství informačních materiálů nejen z oblasti turistiky
- úsměv je pro nás samozřejmostí a naším cílem je vaše spokojenost

Turistické informační centrum města Plzně
nám. Republiky 41
301 00 Plzeň
tel.: +420 378 035 330
e-mail: info@visitplzen.eu
www.visitplzen.eu

Infocentrum Spálené Poříčí

Co nabízíme

- v naší roubence s kachlovými kamny a muškáty v oknech se budete cítit jako v pohádce
- úsměv, ochota, vědomosti a otevírací doba o víkendech i svátcích jsou pro nás samozřejmostí
- Brdy máme na dosah ruky – u nás získáte nejvíce informací o možnostech pěších výletů i cykloturistiky v této dosud příliš nepoznané části Čech

Infocentrum Spálené Poříčí

nám. Svobody 138
335 61 Spálené Poříčí
mobil: +420 605 368 410
e-mail: infocentrum@spaleneporici.cz
www.spaleneporici.cz

Regionální informační centrum Tachov

Co nabízíme

- máme krásné nové prostory a v nich spoustu informačních materiálů
- k informacím se snažíme přidávat úsměv
- ... a pokud nestačí, pak i bonbón

Regionální informační centrum Tachov

Městské kulturní středisko Tachov
nám. Republiky 85, 347 01 Tachov
tel.: +420 374 630 000, 374 630 001
e-mail: infocentrum@mkstc.cz
Facebook: Infocentrum Tachov
www.mks.tachov.cz

Turistické a informační centrum Aš

Co nabízíme

- vstřícný a ochotný personál
- široký rozsah turistických a propagačních předmětů
- velké množství informačních letáků informujících o zajímavostech nejen v Aši, ale i v širokém okolí

Turistické a informační centrum Aš
Hlavní 23, 352 01 Aš
mobil: +420 702 414 711
e-mail: infocentrum@info-as.cz
www.info-as.cz

Infocentrum Boží Dar

Co nabízíme

- vyřizujeme vánoční poštu po celý rok
- nabízíme bohatou nabídku turistických cílů
- velký výběr upomínkových předmětů

Infocentrum Boží Dar
Boží Dar 1, 362 62 Boží Dar
mobil: +420 603 539 020
e-mail: info@bozidar.cz
www.bozidar.cz

Infocentrum města Karlovy Vary, pobočka tř. T.G.M.

Co nabízíme

- komplexní informační služby pro obyvatele města i návštěvníky Karlových Varů
- širokou nabídku informačních materiálů a upomínkových předmětů
- zprostředkování průvodcovských a ubytovacích služeb

Infocentrum města Karlovy Vary, pobočka tř. T.G.M.

T. G. Masaryka 53
360 01 Karlovy Vary
tel.: +420 355 321 171
e-mail: infocentrum@karlovyvary.cz
www.karlovyvary.cz

Městské informační centrum Louny

Co nabízíme

- přátelské přijetí, vstřícnost a dobrou náladu
- nápady, jak si užít den ve městě i v okolí
- pomoc turistům

Městské informační centrum Louny
Pražská 95, 440 01 Louny
tel.: +420 415 621 102
e-mail: info@mulouny.cz
www.louny.eu
Facebook: Info Louny – oficiální stránky městského informačního centra

Informační a dopravní centrum Podřipska

Co nabízíme

- příjemné prostředí s ochotným personálem, který vám rád poradí a pomůže
- najdete u nás zázemí (menší občerstvení, cyklopoint, sprchy, WC, úschovnu kol a zavazadel, myčku kol a přístup na internet zdarma)
- bohatý výběr suvenýrů a propagačních materiálů, prodáváme vstupenky na památky a kulturní akce

Informační a dopravní centrum Podřipska
Arnoštova 88
413 01 Roudnice nad Labem
tel.: +420 412 871 501-2
e-mail: infocentrum@vyletnarip.cz
www.vyletnarip.cz

Městské informační centrum Rumburk

Co nabízíme

- pracuje u nás milý a ochotný personál
- nabízíme širokou škálu upomínkových předmětů a služeb
- umíme poskytnout mnoho informací týkajících se turistického vyžití v Rumburku i jeho okolí

Městské informační centrum Rumburk
Lužické náměstí 103, 408 01 Rumburk
tel.: +420 412 331 171
e-mail: info@icrumburk.cz
<https://ic.rumburk.cz/>

Turistické informační centrum Lomnice nad Popelkou

Co nabízíme

- návštěvu letoviska a zimního střediska ležícího v atraktivní oblasti pod horou Tábor
- zajímavou architekturu a památky ve městě a okolí, naučnou stezku městem Lomnice nad Popelkou
- velký výběr sběratelských suvenýrů

Turistické informační centrum Lomnice nad Popelkou
Husovo náměstí 44
512 51 Lomnice nad Popelkou
tel.: +420 481 673 107
mobil: +420 739 568 347
e-mail: info@kislomnice.cz
www.facebook.com/kislomnice
www.kislomnice.cz

Turistické informační centrum Stráž pod Ralskem

Co nabízíme

- s úsměvem a ochotou vždy rádi poradíme
- poskytneme veškeré informace o našem krásném městečku a jeho okolí
- nápady na aktivity a výlety pro všechny věkové kategorie.

Turistické informační centrum Stráž pod Ralskem
náměstí 5. května 55
471 27 Stráž pod Ralskem
tel.: +420 487 522 625
e-mail: infocentrum@strazpr.cz
Facebook: Infocentrum Stráž pod Ralskem
<http://strazpr.cz>

Regionální turistické informační centrum Turnov

Co nabízíme

- v našem infocentru získáte kompletní informace o Turnově a Českém ráji
- naleznete u nás bohatou nabídku propagačních materiálů a suvenýrů
- vždy vám rádi poradíme

Regionální turistické informační centrum Turnov
náměstí Českého ráje 26
511 01 Turnov
tel.: +420 484 803 041-2
e-mail: info@turnov.cz
www.infocentrum-turnov.cz
www.facebook.com/infoturnov
www.instagram.com/infocentrumturnov

Městské informační centrum Hořice

Co nabízíme

- stavíme na osobním a individuálním přístupu ke každému návštěvníkovi
- nabízíme široký sortiment upomínkových předmětů, publikací a regionálních produktů
- máme vždy dobrou náladu

Městské informační centrum Hořice
nám. Jiřího z Poděbrad 3, 508 01 Hořice
tel.: +420 492 105 432
e-mail: infocentrum@horice.org
www.infocentrum-horice.cz
www.horice.org

Městské informační centrum Jičín

Co nabízíme

- jsme pohádkové město, domov Rumcajse, Manky a Cipíška
- jsme historické město, sídlo vévody Albrechta z Valdštejna
- jsme město v krajině, nejenom Českého ráje

Městské informační centrum Jičín
Valdštejnovo náměstí 1, 506 01 Jičín
tel.: +420 493 534 390
e-mail: mic@jicin.org
www.jicin.org
Facebook: Městské informační centrum Jičín
Instagram: [jicin_pohadkovemesto](https://www.instagram.com/jicin_pohadkovemesto)

Regionální turistické a informační centrum, o.p.s., Kostelec nad Orlicí

Co nabízíme

- víme, co máme vědět, a rádi se dělíme o informace
- ušetříme vám čas, pomůžeme vám naplánovat vaše cesty
- dozvíte se o místech, která na první pohled v mapách nenajdete

Regionální turistické a informační centrum, o.p.s.
I. J. Pešíny 39
517 41 Kostelec nad Orlicí
tel.: +420 494 337 261
mobil: +420 724 367 861
e-mail: rtic@kostelecno.cz
www.rtic.cz

Informační centrum Litomyšl

Co nabízíme

- aktuální informace o Litomyšli, zámeckém areálu – památce UNESCO, o rodišti Bedřicha Smetany atd.
- množství služeb a suvenýrů v milém a pozitivním prostředí infocentra
- poutavou moderní architekturu města

Informační centrum Litomyšl
Smetanovo náměstí 72
570 01 Litomyšl
tel.: +420 461 612 161
e-mail: ic@litomysl.cz
www.ticlitomysl.cz

Informační centrum Polička

Co nabízíme

- usměvavé a ochotné zaměstnance, kteří vás nasměrují k hlavním památkám města (rodná světnička B. Martinů, hradební opevnění a hrad Svojanov)
- širokou nabídku upomínkových předmětů
- můžete si u nás vyměnit peníze, zaplatit složenku, sednout si k počítači, vyhledáme vám jízdní spoje a další

Informační centrum Polička
Palackého náměstí 160, 572 01 Polička
tel.: +420 461 724 326
e-mail: info@ic.policka.org, ic@kotour.cz
www.ic.policka.org

Městské informační centrum Svitavy

Co nabízíme

- nacházíme se uprostřed památkové zóny svitavského náměstí, které slouží jako ideální vstupní brána pro všechny výlety v našem městě i do okolí
- máme pro vás potřebnou výbavu pro všechna místní dobrodružství – tipy, triky, rady i dárky pro vaši rodinu i vaše kamarády
- u nás si půjčíte elektrokolo, koloběžku nebo sadu na discgolf, v naší veřejné kanceláři coworku můžete tisknout i promítat své úlovky z výletů a budete vždy online

Městské informační centrum Svitavy
náměstí Míru 48
568 02 Svitavy
tel.: +420 461 534 300
e-mail: info@svitavy.cz
Facebook: www.facebook.com/mic.svitavy

Turistické informační centrum Ledeč nad Sázavou

Co nabízíme

- u nás naleznete širokou nabídku knih, suvenýrů, ale také služeb a informací
- seznámíme vás s místy, která stojí za to navštívit (místní hrad s několika prohlídkovými okruhy, Sluneční zátoka, kde tábořil Jaroslav Foglar, Židovská synagoga apod.)
- setkáte se vždy s usměvavým a vstřícným personálem

Turistické informační centrum
Ledeč nad Sázavou
Husovo náměstí 60
584 01 Ledeč nad Sázavou
tel.: +420 569 721 471
mobil: +420 731 612 459
e-mail: ic@ledecns.cz
www.ledecns.cz

Turistické informační centrum Pelhřimov

Co nabízíme

- ochotnou, sympatickou a milou obsluhu
- příjemné moderní prostředí
- vstřícné a kvalitní poskytování služeb v oblasti nejen domácí turistiky a cestovního ruchu, ale i kulturního a sportovního dění v Pelhřimově a širokém okolí

Turistické informační centrum Pelhřimov
Masarykovo náměstí 10
393 01 Pelhřimov
tel.: +420 565 326 924
mobil: +420 777 012 397
e-mail: ic@kzpe.cz
Facebook: www.facebook.com/pelhrimov.cz
www.pelhrimovsko.cz

Informační centrum a Klub kultury Města Velké Bíteše, příspěvková organizace

Co nabízíme

- jsme Informační centrum, jež se snaží vždy a za všech okolností vyhovět přáním turistů, kteří naše infocentrum navštíví
- návštěvníci si u nás můžou vybrat ze široké nabídky propagačních materiálů nejenom z Velkobítešska, ale i ze širokého okolí

Informační centrum a Klub kultury Města Velké Bíteše, příspěvková organizace
Masarykovo náměstí 5
595 01 Velká Bíteš
tel.: +420 566 789 313
e-mail: tic@bitessko.com
www.bitessko.com

Turistické informační centrum Břeclav

Co nabízíme

- bohatou nabídku propagačních materiálů, upomínkových předmětů a služeb
- příjemné prostředí se zázemin historické budovy
- milý a ochotný kolektiv pracovníků

Turistické informační centrum Břeclav
U Tržiště 8 (Lichtenštejnský dům)
690 02 Břeclav
tel.: +420 519 326 900
mobil: +420 731 428 235, 731 428 250
e-mail: tic@ticbrevclav.cz
www.dobreclavi.cz

Informační centrum města Kyjova

Co nabízíme

- v informačním centru naleznete širokou nabídku služeb, suvenýrů, knih
- seznámíme vás s dlouholetou historickou a folklorní tradicí Kyjova
- vždy se setkáte s milým a vstřícným personálem

Informační centrum města Kyjova
Svatoborská 26, 697 01 Kyjov
tel.: +420 518 323 484, 518 697 409
mobil: +420 602 155 679
e-mail: info@mukyjov.cz
www.mestokyjov.cz

Turistické informační centrum Mikulov

Co nabízíme

- vždy aktuální informace o turistické nabídce
- zážitkové prohlídkové trasy
- příjemný a usměvavý kolektiv

Turistické informační centrum Mikulov
Náměstí 158/1
692 01 Mikulov
tel.: +420 519 510 855
mobil: +420 724 987 900
e-mail: tic@mikulov.cz, info@infomikulov.cz
www.mikulov.cz, www.infomikulov.cz

Městské informační centrum Javorník

Co nabízíme

- v našem infocentru vám vždy s úsměvem a ochotně poradíme a navíc přidáme spoustu zajímavých materiálů a tipů na výlet
- u nás zakoupíte spoustu krásných a vkusných suvenýrů na památku
- Javorník, to je pohodové místo, pohodoví lidé, zkratka POHODA...

Městské kulturní středisko Javorník
Nádražní 160, 790 70 Javorník
tel.: +420 584 440 688
e-mail: info@mksjavornik.cz
www.kulturnidumjavornik.cz

Turistické informační centrum Litovel

Co nabízíme

- širokou nabídku propagačních letáků, suvenýrů a regionálních výrobků, včetně prodeje vstupenek na kulturu
- zajímavé výstavy ve výstavních prostorách TIC
- naše TIC organizuje akce Zahájení turistické sezony, zajímavé pěší i cyklo výlety, výstupy na věž a prohlídky města s průvodcem

Turistické informační centrum Litovel
náměstí Přemysla Otakara 762, 784 01 Litovel
tel.: +420 585 150 221
mobil: +420 721 269 146
e-mail: tic@litovel.eu
www.tic.litovel.eu

Informační centrum Šternberk

Co nabízíme

- vyslechneme vás a budeme na vás milé
- pokusíme se najít odpověď na jakýkoliv váš dotaz
- zpříjemníme vám den některou z našich kulturních akcí

Informační centrum Šternberk
Horní náměstí 47/2, 785 01 Šternberk
mobil: +420 739 486 060
e-mail: info@poznej-sterbersko.cz
www.poznej-sterbersko.cz

Turistické informační centrum Frenštát pod Radhoštěm

Co nabízíme

- ukážeme vám originál sochy Radegasta a jedinečný pohled na panorama Beskyd z Radniční věže
- poradíme, posloužíme a co nevíme, vymyslíme nebo vygooglíme :-)
- pracují tady srdcařky, co svou práci milují :-)

Turistické informační centrum Frenštát pod Radhoštěm
 náměstí Míru 1
 744 01 Frenštát pod Radhoštěm
 tel.: +420 556 836 916
 e-mail: ic@mufrenstat.cz
www.frenstatinfo.cz

Turistické informační centrum Hukvaldy

Co nabízíme

- turista od nás odchází spokojený a perfektně informovaný o Hukvaldech i širokém okolí
- TIC se nachází v rodném domě Leoše Janáčka s galerií a pamětní síní
- pro každou sezonu máme připraveny nové turistické materiály a suvenýry

Turistické informační centrum Hukvaldy
 Hukvaldy 40, 739 46 Hukvaldy
 mobil: +420 775 886 844
 e-mail: infocentrum@ihukvaldy.cz
www.ic-hukvaldy.cz

Turistické informační centrum Nový Jičín

Co nabízíme

- nejsme jenom informační centrum, ale současně jsou také dvě interaktivní expozice (klobouků a generála Laudona)
- nabízíme nejen poznání, ale také zážitek
- všechny informace nalezne zákazník na jednom místě – a úsměvy nešetříme

Návštěvnické centrum Nový Jičín – město klobouků
 Masarykovo nám. 45/29
 741 01 Nový Jičín
 tel.: +420 556 768 288
 mobil: +420 735 704 070
 e-mail: icentrum@novyjicin-town.cz
www.icnj.cz, www.mestoklobouku.cz

Turistické informační centrum Kroměříž

Co nabízíme

- rádi vám poradíme, kudy kam v Kroměříži, poskytneme tipy na zajímavé akce a kulturní dění ve městě
- to vše s úsměvem a ve čtyřech světových jazycích
- samozřejmostí v našem TIC je velký výběr originálních suvenýrů z Kroměříže

Turistické informační centrum Kroměříž
 Velké náměstí 115
 767 01 Kroměříž
 tel.: +420 573 321 408
 mobil: +420 777 671 116
 e-mail: infocentrum@mesto-kromeriz.cz
www.kromeriz.eu

Turistické informační centrum Rožnov pod Radhoštěm

Co nabízíme

- naše TIC najdete v nejkrásnější město na Valašsku, v Rožnově pod Radhoštěm
- máme skvělý personál, který vám rád poradí
- můžete si vybrat z bohaté nabídky letáků, map a suvenýrů; uschováme vám zavazadla, půjčíme kolo i koloběžku, uděláme kopii dokumentů; wifi připojení a pc pro veřejnost máme také

Turistické informační centrum
 Masarykovo náměstí 131
 756 61 Rožnov pod Radhoštěm
 tel.: +420 571 652 444, 571 661 188
 e-mail: ic@roznov.cz
 Instagram: TIC Rožnov p. R.
 Facebook: TIC Rožnov p. R.
www.visitroznov.cz, www.roznov.cz

Městské informační centrum Uherské Hradiště

- Uherské Hradiště – památky, folklor, tradice
- Uherské Hradiště – Slováké slavnosti vína a otevřených památek, Slováké léto, Na kole vinohrady, Žehnání svatomartinského vína, Slováké festival chutí a vůní
- Uherské Hradiště – Městské informační centrum a informace, které hledáte

Městské informační centrum Uherské Hradiště
 Masarykovo náměstí 21
 686 01 Uherské Hradiště
 tel.: +420 572 525 525
 e-mail: mic@uherske-hradiste.cz
 Facebook: [micuhhradiste](https://www.facebook.com/micuhhradiste)
 Instagram: [regionslovacko](https://www.instagram.com/regionslovacko)
www.uherske-hradiste.cz

Hrad Helfenburk leží na zalesněném vrchu Malošín západně od Bavorova. Založil ho rod Rožmberků roku 1355 jako strážný hrad, který střežil obchodní cestu z Prachatic do Vodňan. Z původní stavby se zachovalo obvodové zdvo. Ke hradu se váže...									
POMŮCKA: IBM, KGB, TGV	DRUH PŘIPOJENÍ K INTERNETU	1. DÍL TAJENKY	AKADEMIE VĚD ZKR.	MODEL LETADLA	PRVNÍ MUŽ	OTÁZKA PŘI SÁZCE	CHEM. ZN. HELIA	LÉKAŘ NÁDORŮ	NÁRODNÍ TECHNICKÉ MUZEUM ZKR.
						OCAS			
						JEDNOTKA HMOTNOSTI FRAN. RYCHLOVLAKY			
			TAHLE				ZNAČKA KILOMETRU		
			ASIAT				MAJÍCI CHUŤ TRNKY		
				ZNAČKA MILIGRAMU		TURISTICKÝ ODDÍL ZKR.			RODOVÝ ZNAK
				HNUTÍ MLÁDEŽE		SNIŽENÝ TÓN A			
	MRCHOŽRAVÝ PTÁK				MUŽSKÁ POHLAVNÍ ZLÁZA				
	CITOSLOVCE OPOVRŽENÍ				LOKATI				
						ROZEPŘE			
						DRUH BAVLNĚNÉ LÁTKY			
							RUS. BEZP. SLUŽBA		
							ZN. ČESKÉ KOSMETIKY		
			JAKÝ ZMĚNA OHNIS. VZDÁLENOSTI						2. DÍL TAJENKY
									CITOSLOVCE ODPOUR
	SEVERO-ZÁPAD ZKR.			LEPENKY			CHEM. ZN. OLOVA		
	STÁTNÍ PODNIK			HOŘENÍ			ZN. OHÝB. NÁBYTKU		
					OTÁČ. ČÁST MOTORU				
					VESMÍRNÁ PRALÁTKA				
						HROB			ZNAČKA SUŠENEK
						INICIÁLY EKONOMA RAŠINA			
							NĚMECKÉ ZKR.		
	ZAHRAANIČNÍ POČÍTAČOVÁ FIRMA ZKR.	DRUHY BAVLNY					SEVEROMOR. ENERGETIKA		
		OXID TELLURNATY							
			PLANETA				CHEM. ZN. KŘEMIKU		
			NÁRODNÍ ŠKOLA ZKR.				OLYMPIJSKÝ REKORD		
						STARŠÍ TREMPSKÝ PISNICKÁŘ JARDA ???			
						PLANETKA			

Poznáte místo na fotografii?

a) Hrad Landštejn b) Hrad Rokštejn c) Hrad Helfenburk u Úštěka

Tajenku křížovky a odpověď na fotohádku nám zašlete do 15. října z www.kampocesku.cz/souteze nebo na adresu redakce. Dvakrát tři autoři správných odpovědí obdrží mapu věnovanou vydavatelstvím Kartografie PRAHA.

Podmínky soutěží najdete na www.kampocesku.cz/vseobecne-podminky. Soutěžící účastí v soutěži souhlasí se zařazením všech svých osobních údajů poskytnutých v rámci soutěže do databáze pořadatele soutěže za účelem vyhodnocení a předání výher. Výherci budou informováni redakcí a výhry jim budou zadavatelem soutěže zaslány do 15. dne v měsíci.

Správné odpovědi a výherci

Soutěže za měsíc září 2019

Celkem došlo 2 733 odpovědí, 2 679 z internetu a 54 dopisů, z toho 1 550 žen a 1 183 mužů.

Edice ČT

otázka: Podle pověsti byl hunský král Attila pohřben v pahorku, který těsně obtékala řeka. Jisté indicie naznačují, že by mohlo jít o kopec Stándl u Frydku Místo. Která řeka teče na jeho úpatí?

odpověď: c) Olešná
soutěžilo: 546 čtenářů; 463 správně; 83 špatně
výherci: M. Lišková, Pelhřimov; J. Kubelková, Hlinsko; V. Jirová, Nové Město pod Smrkem

Kartografie Praha

otázka: Která z 26 chráněných krajinných oblastí v České republice je rozlohou největší?

soutěžilo: 471 čtenářů; 439 správně; 32 špatně
výherci: O. Daňková, Valašská Polanka; M. Krájča, Opava; M. Rohoška, Praha 4

Zažijte Hořice na videu

otázka 1: b) Český lev a znak města Hořice

soutěžilo: 332 čtenářů; 204 správně; 128 špatně

otázka 2: c) Škoda Felicia

výherci: D. Duroňová, Červený Kostelec; I. Bařinová, Ratíškovice; T. Konopáč, Rudná u Prahy

otázka 3: b) reliéfy lyry

otázka 4: a) Tři půlměsíčky – hrabě Petr Strozzi

Velká fotohádkanka

otázka: Poznáte místa na fotografiích?

výherci: A. Hofírková, Újezd u Uničova; K. Křivohlávková, Dlouhá Třebová; E. Beranová, Klatovy

odpovědi: 1b, 2a, 3c, 4b, 5a, 6a, 7b, 8b, 9b, 10c

soutěžilo: 360 čtenářů; 186 správně; 174 špatně

Fotohádkanka

otázka: Poznáte místo na fotografii?

výherci: F. Suchan, Praha 4; H. Červenková, Rokycany; M. Lhotáková, Pardubice

odpověď: c) Děčín, 1924

soutěžilo: 536 čtenářů; 521 správně; 15 špatně

Křížovka

... první benzínový automobil...

výherci: D. Rudíková, Polná; J. Dvůrák, Mladá Boleslav; J. Vašát, Šumperk

soutěžilo: 488 čtenářů; 484 správně; 4 špatně

KAM na výlet, Cyklospeciál 2019

Celkem došlo 3 751 odpovědí, 3 698 z internetu a 53 dopisů, z toho 2 253 žen a 1 498 mužů.

ROADCup 2019

otázka 1: c) závod vznikl v restauraci Zelený strom v Rumburku

soutěžilo: 413 čtenářů; 399 správně; 14 špatně

otázka 2: c) 54 km

výherci: P. Jonáš, Litomyšl; R. Čuhlová, Olešnice; J. Kalač, Praha 4

otázka 3: c) Porta Bohemica

soutěžilo: 542 čtenářů; 422 správně; 120 špatně

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

výherci: D. Nemeškalová, Praha; Z. Kriklová, Olomouc; E. Polášková, Rtyně v Podkrkonoší; P. Hrabalová, Olomouc; P. Chválová, Ostrava; E. Hégrová, Lubná u Rakovníka; J. Hrnčíř, Pelhřimov; S. Červenková, Libušín; R. Hajduchová, Hodonín; L. Picmaus, Velká nad Veličkou

tomáš
císařovský
retrospektiva

31. květen – 6. říjen 2020

**alšova
jihočeská
galerie**

Český výrobce vánoční výzdoby, dekorací a osvětlení

431 51 Klášterec nad Ohří, Průmyslová 6
www.mkmont.cz · www.vanocnivyzdoba.cz
tel.: +420 474 316 731 · mobil: 777 798 046 · info@mkmont.cz